Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Anul V
Nr. 34 (238)
21 august 1967
8 pagini — 1 leu

Trăiască 23 AUGUST

ziua eliberării patriei noastre de sub jugul fascist!

Cinstim măreața zi

Dumitru ALMAŞ

Sărbătorim a douăzeci și treia aniversare a victoriei populare și naționale de la 23 August 1944.

O sărbătorim cu emoție și o bucurie sporită, pentru că roadele biruinței din acea istorică zi se revarsă cu o tot mai îmbelșugată binefacere asupra vieții poporului nostru. O sărbătorim cu o sporită mîndrie pentru că în acea zi de August 23 poporul român a preluat conducerea propriului său destin, s-a rînduit în marele front al forțelor democrate, a zdrobit fascismul intern și s-a angajat să lupte, alături de Armata sovietică și de cele ale aliaților antifasciști, pentru nimicirea hitlerismului german.

Azi vedem, mai limpede decît acum douzeci și trei de ani, că fără victoria din acea zi de August 23, n-am fi putut realiza nici unul din marile deziderate populare, spre care de mult aspiră poporul român. Azi vedem, mai clar decît acum douăzeci și trei de ani, că ziua de 23 August a fost și este izvorul din care au țîșnit și țîșnesc toate marile transformări revoluționare, făptuite și trăite de atunci încoace.

De cîte ori ne amintim de succesul insurecției revoluționare de acum douăzeci și trei de ani, de victoria politică de la 6 Martie 1945, de naționalizarea industriilor, de desființarea moșierimii ca clasă și de cooperativizarea agriculturii aducem implicit un omagiu și zilei de 23 August.

De cîte ori privim o mare realizare în sectorul industrial, agrar, științific-cultural, invocăm și lumina lui 23 August. Fără puterea în mîna poporului, putere care a început să se instaureze atunci, fără înțeleapta conducere a Partidului Comunist Român, n-am avea azi nici uzinele de la Hunedoara, Galați sau Slatina, nici complexele petrochimice de la Borzești — Gheorghe Gheorghiu-Dej sau pe cel de la Brazi, nici hidrocentralele de la Bicaz și de pe Argeș izvoditoare de energie și lumină — și nici n-am fi putut porni, cu temei și elan, construcția hidrocentralei de pe Lotru și a complexului hidroenergetic de la Porțile de Fier.

Răsturnarea revoluționară de la 23 August 1944 ne-a îngăduit să democratizăm aparatul de stat și viața publică, să îndepărtăm monarhia, să proclamăm republica populară și să înfăptuim apoi, Republica Socialistă România.

Duduie cuptoarele Martin și fac să curgă oțelul incandescent pentru fabricile, pentru tractoarele, pentru sondele, pentru orașele și satele noastre și, prin aceasta noi cinstim ziua de 23 August, în semnificația ei istorică. Vijîie torentul de apă clară în turbinele sprintene ale salbelor de hidrocentrale și toată energia și strălucirea lor se așează ca o aureolă în jurul memorabilei zile de 23 August.

Umblă combinele prin lanurile de grîu copt și aleg bob măsçat, greu, îndesat și dulce, adunat apoi în hambare și silozuri, pentru pîinea poporului. Toată bogăția lanurilor vine ca un poem întru slava lui August 23, actul de naștere al României contemporane, socialiste, libere, independente, România unui popor harnic și înțelept.

Freamătă laboratoarele de muncă asiduă a cercetătorilor, iar descoperirile lor punctează cu noi lumini, ca o constelație, gloria lui 23 August 1944.

Sărbătorim în fiecare an cu elan și bucurie această măreață zi și niciodată nu epuizăm tot bogatul ei conținut, tot adîncul ei înțeles. Ori de cîte ori ne gîndim la bătălia de la Călugăreni sau la încleștarea de pe dealul Bobîlna, la revoluția din 1848, sau la Unirea din 1859, la bătăliile eroice de la Mărăști, Mărășești și Oituz, sau la Adunarea populară și națională de la Alba Iulia din 1918, la ziua de 8 mai 1921, cînd s-a format Partidul Comunist Român, constatăm că descoperim sensuri noi ca niște reflectoare care ne luminează conștiința, ca niște torțe ale istoriei care ne călăuzesc statornic spre marele viitor.

În fiecare an sărbătorim această zi de 23 August cu brațele încărcate de belșugul roadelor culese de pe ogoare, cu avalanșa producției industriale, cu descojirea schelelor din jurul a sute și mii de blocuri, cu înălțarea altor schele pentru alte sute și mii de construcții, care țintesc mereu să ne facă viața mai bună. Cinstim 23 August cu florile bucuriei întru biruință și cu cîntece de slavă pentru toți cei care s-au jertfit ca această zi să strălucească măreț în zenitul istoriei noastre populare și naționale.

■ Pag. 3: OBIECTIVE ALE CINCINALULUI

■ Pag. 5: LUCRĂRILE PLENAREI CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII

BRÂNCUȘI: Coloana infinitului.

ÎMPLINIRE

Demostene BOTEZ

Noi am urcat atunci întîia treaptă
Spre culmi socialiste, spre înalt.
În fața noastră calea era dreaptă
Și frate era unul cu celalt.

Și astăzi amintirea ne-nfioară
La ziua strălucind mai mult ca toate.
În zorii-nvăpăiați, senini, de vară
Un bucium străbătu prelung prin sate.

Stăpîni sîntem de-atunci pe-acest pămînt,
Pe rodul lui întreg sîntem stăpîni;
Din acea zi, din ceasu-acela sfînt
Puteri de fiare am simțit în mîini.

Ne facem țara peste tot grădină
Că azi e țara-niregului popor.
Urcăm mereu pe trepte de lumină
Zidind cu frunțea sus, spre viitor.

Urmăream la radio într-un cămin cultural din Bărăgan festivitățile de la Mărășești. Deodată, ca dirijat de o tainică baghetă, aproape concomitent cu corul transmis pe calea undelor, s-a înălțat, frenetic, cîntecul: „Eroi au fost, eroi sînt încă / Și-or fi cît neamul românesc...". Cîntau laolaltă, bătrîni împovărați de ani, oameni în puterea vîrstei și tineri de-o seamă cu Eliberarea. Cîte asemenea coruri nu s-or fi înfiripat, spontan, în aceeași clipă, pe întreg cuprinsul țării, ca un simbol al continuității și solidarității cu tot ce a fost eroic în mult prea zbuciumatul nostru trecut! Întruchipînd conștiința și onoarea națiunii, partidul a preluat glorioasele tradiții de luptă ale poporului și l-a chemat ca, printr-o supremă încordare a forțelor, să zdrobească orînduirea umilinței și mizeriei. Înscriindu-se pe traiectoria socialismului, poporul nostru se avîntă cu siguranță spre punctul maxim al urcușului. Munca și încrederea nețărmurită în conducerea înțeleaptă a partidului îi asigură viteze mari de înaintare. Vizitînd unități agricole din regiunile Ploiești, Galați, Bacău, Mureș-Autonomă Maghiară, Brașov, Argeș, în zilele premergătoare celei de-a XXIII-a aniversări a Eliberării patriei, reporterii noștri au fost martorii avîntului cu care oamenii muncii din agricultură își realizează și depășesc angajamentele luate în întrecerea socialistă, aducînd o contribuție prețioasă la înflorirea patriei.

TREPTELE MUNCII DĂLTUITE ÎN GLIA ȚĂRII LIBERE

BUNUL GOSPODAR se cunoaște dintr-o privire. Parcul ce înconjoară sediul *întreprinderii agricole de stat Pufești, regiunea Bacău*, este o sinteză a spiritului gospodăresc și fanteziei. Te întrebi cu îngrijorare cît s-o fi cheltuit pentru amenajarea lui și afli cu uimire că n-a costat nimic.

Hărnicia și priceperea colectivului de muncă de aici s-au materializat în producții mari și costuri reduse. Fermele întreprinderii nu dispun de soluri prea fertile. Totuși, producția realizată la ha a fost cu 795 kg mai mare decît cea prevăzută și la cele 1955 de hectare cultivate cu grîu, întreprinderea a livrat statului peste plan 1 555 de tone. În afară de recolte bune, cultura grîului a prilejuit și o seamă de învățăminte a căror aplicare deja a început. După mazăre și păioase, terenul

Marcel CALIANU
Nicolae RUSU

(Continuare în pag 2)

ACTUALITATE ȘI FINALIZARE ÎN CERCETAREA AGRICOLĂ

Acad. Gr. OBREJANU

Trăim în perioada celei mai ample revoluții tehnico-științifice care modifică în mod radical condițiile producției materiale și posibilitățile de punere în valoare a bogățiilor naturale disponibile.

Astăzi, progresul economiei și prestigiul internațional al unei țări depind nu numai de volumul general al producției sau de producția pe cap de locuitor ci — în tot mai mare măsură — și de nivelul de dezvoltare al științei naționale.

Iată de ce tot mai mulți economiști, oameni politici, înalte personalități și conducători de state au ajuns la concluzia că cercetarea științifică cu partea ei aplicativă — cercetarea de dezvoltare — reprezintă motorul vieții economice, principalul mijloc de realizare a progresului în toate compartimentele. Din motivele arătate știința a devenit în prezent poate cel mai important obiect al competiției internaționale, dar în același timp și un fericit subiect al cooperării între state.

Pentru țara noastră, pornind de la marile obiective de viitor, Congresul al IX-lea al partidului a trasat sarcina intensificării activității de cercetare științifică și folosirii pe scară tot mai largă a rezultatelor ei în producția materială, în tehnică, economie, cultură. El a subliniat necesitatea sporirii contribuției oamenilor de știință, a cercetătorilor la progresul neîntrerupt al orînduirii socialiste.

Pe această linie a fost elaborat programul unitar al cercetării științifice materializat în precizarea conținutului activității științifice, în strînsă legătură cu nevoile imediate și de perspectivă ale economiei noastre.

În contextul general al programului de cercetare, orientarea cercetărilor în domeniul științelor agricole pornește de la considerentul major că introducerea pe un front larg a tehnicii perfecționate, generalizarea în producție a metodelor și tehnologiei înaintate, determinarea unor noi mijloace de sporire a producției agricole vegetale și animale implică azi din ce în ce mai multă competență și spirit creator, o temeinică fundamentare științifică.

Măsurile luate de conducerea partidului și statului nostru pentru îmbunătățirea sistemului de cercetare și dezvoltarea bazei materiale a activității științifice au creat cele mai bune condiții pentru strîngerea și mai puternică a legăturilor dintre știință și practica agricolă, pentru abordarea în acest compartiment a problemelor nodale. Astăzi, pentru munca de cercetare din agricultură dispunem numai în sistemul Consiliului Superior al Agriculturii de 42 de unități de cercetare, iar unitățile agricole socialiste constituie veritabile centre de experimentare a celor mai noi și avansate metode. O contribuție valoroasă aduce de asemenea învățămîntul agricol superior prin activitatea depusă de institutele agronomice.

Activitatea acestei bogate rețele se concretizează într-un important număr de rezultate meritorii care răspund unor cerințe deosebit de actuale ale agriculturii. **Astfel, în ce privește cultura plantelor, numai în a doua jumătate a anului 1966 și primul semestru al acestui an, au fost introduși în producție 6 soiuri și hibrizi noi de grîu, porumb, sfeclă de zahăr, fasole și sorg care se cultivă în 1967 pe circa 130 000 ha.** Sporurile de recoltă obținute pe această cale variază între 10—20 la sută, iar, în unele cazuri sînt de 50 la sută. Au fost obținute noi și valoroase linii de perspectivă la grîul de toamnă, orzul de toamnă, mazăre boabe etc. Cercetările privind combaterea chimică a buruienilor au dus la stabilirea sortimentului și dozelor optime de erbicide pentru culturile de cîmp. Valorificarea rezultatelor pe o suprafață de peste 100 000 ha a dus la un spor de producție și o reducere a cheltuielilor privind forța de muncă de circa 30 la sută. Rezultatele cercetărilor privind stabilirea sistemelor de fertilizare și lucrare a solurilor podzolice aplicate în regiunile Argeș, Banat, Crișana, Bacău, Maramureș au asigurat, de asemenea, obținerea unor sporuri de recoltă de 30—50 la sută.

Prin rezolvarea sarcinilor de cercetare la culturile de cîmp irigate se elaborează încă de pe acum o serie de importante recomandări agrofitotehnice — rezultatele cele mai valoroase referindu-se la zona de stepă și silvostepă.

Deosebit de actuale sînt și rezultatele obținute în studiile de genetică privind depistarea unor genitori și transmiterea ereditară a unor caractere și însușiri la grîul de toamnă, folosirea formelor alploide în ameliorarea grîului, introducerea de mutații la grîul de toamnă în direcția rezistenței la boli și creșterii conținutului de proteină, folosirea androsterilității citoplasmatice la floarea-soarelui și grîu etc. ca și cele din domeniul fiziologiei plantelor ce vizează mai ales rezistența la ger și secetă a solurilor și liniilor de cereale.

În domeniul protecției plantelor, în ultimul timp s-a stabilit complexul de măsuri pentru combaterea virozelor la cartofi și pomi, și a producerii materialului săditor liber de viroze valorificîndu-se, totodată, prin aplicarea în rețeaua de stațiuni o nouă metodă, proprie, pentru avertizare și aplicarea tratamentelor.

În domeniul horticulturii au fost introduse în producție patru noi soiuri de viță de vie, pomi și căpșuni și omologate alte 6 soiuri de tomate și ardei.

Lucrările de selecție la măr, păr, piersic și viță de vie s-au soldat cu rezultate privind perspectiva de extindere a unor noi soiuri valo-

(Continuare în pag. a 6-a)

Mecanizatorii brigăzii a 9-a a S.M.T. Roman, regiunea Bacău, condusă de Ion Năstase execută ultimele arături pe ogoarele cooperativei agricole Dulcești, pe care o deservesc.

Foto : C. DUMITRU

CÎNTEC DE AUGUST

de George LESNEA

E-n august cîntec peste lunci
Și din cîmpii, la munții teferi,
Oriunde ochii ți-i arunci
Pe chipuri înfloresc luceferi.

În țara fără de cătușe
Și tînără în dimineață,
Pe-a zilelor deschise uși
Străbate dragostea de viață.

Sub pașnic cerul albăstrui
Ca mierea picură lumina
Și-n freamăte și-n zumzet viu,
Vorbește holda cu uzina.

Se-nalță-n vrednicii țăranii,
În pas semeț cu muncitorii.
Azi douăzeci și trei sînt anii
De libertate și victorii.

Coloane — ziduri cresc și cresc
Partidul far mi-e spre-nainte
Muncim, clădim în zbor șoimesc
Cu steagu-n inimi și-n cuvinte.

Spre mîine ne aflăm în mers,
Își sună vremurile zborul.
Cu noi la muncă și în vers,
În salopetă-i viitorul.

VARĂ FIERBINTE

de Victor EFTIMIU

Am vrut să scriu întîi „vară harnică și rodnică". M-aș fi referit la hărnicia oamenilor satelor, pe care i-am văzut din nou cum strîng aurul holdelor și ară, pregătind pămînturile pîinii din anul viitor ; aș fi sintetizat în cuvîntul „rodnic" rezultatele, din nou excelente, despre care mi s-a relatat la tot pasul pe drumuri de țară.

Dar vara aceasta, parcă mai mult ca în alți ani, a fost bogată și în manifestări care, cu un spor de noutate ce trebuie subliniat, au scos la iveală alte comori ale satelor noastre în cîntec, joc și port popular.

Nu de mult, în Maramureș, peste 40 000 de tineri și virstnici au sărbătorit munca și frumusețea plaiurilor lor în cadrul unor festivaluri care au reactualizat datini străvechi, legate de practicile agreste, cum e „cinstirea" oilor, ca să mă refer numai la una dintre ele. Pe scenele din comuna Huta au venit, acolo, în Maramureș, 4 000 de artiști amatori din cele mai diferite zone etnografice. Mulți dintre ei fuseseră mai înainte pe muntele Găina, unde și-au dat întîlnire alte sute și sute de talente, propagandiști ai uimitorului nostru folclor. Și în pădurea Sarului de la hotarul regiunilor Oltenia și Argeș, și în apropiere de Focșani, la Năruja, și în multe alte locuri din țară unde au avut loc spectacolele formațiilor și soliștilor amatori distinși la fazele regionale ale celui de-al 8-lea Concurs al acestor formații, s-au întrecut tineri și vîrstnici, învești mîntați în mîndre costume naționale, reînviind străvechile tradiții românești, atît de veșnic tinere.

Iar în aceste zile, pe litoral alți mesageri ai artei noastre populare aduc localnicilor și turiștilor veniți de peste mări și țări — în cadrul altui festival devenit tradițional — mesajul artei populare, cu întreaga ei gamă de răscolitoare noutăți.

Iar dacă tuturor acestor manifestări li se adaugă și preocuparea oamenilor de știință pentru studiul tot mai aprofundat al etnografiei — mă refer la sesiunea ce a avut loc recent la Institutul de etnografie și folclor al Academiei, unde s-au prezentat comunicări de mare importanță cu privire la așezările, obiceiurile, credințele, folclorul românesc — se poate trage concluzia că vara aceasta a coincis cu o nouă și puternică afirmare a artei noastre străbune, păstrată cu sfințenie în sate din generație în generație și dezvoltată în chipul cel mai creator posibil.

Un dor nestăvilit de holde și de miriști m-a dus pe cîmpuri, am ascultat foșnetul lanurilor, am luat aminte la uluitorul ritm de lucru cu mașini moderne. Am luat cunoștință și de acele spectacole de care aminteam. Și, pretutindeni, am desprins același nou fior, care, ca valurile oceanului pune azi în mișcare inițiativele, transformînd energiile în splendide și pilduitoare vrednicii, ridicînd la temperaturi clocotitoare entuziasmul poporului.

Am trăit o vară fierbinte plină de avînturile tinerești ale construcției socialiste.

Viața noastră nouă exprimată prin dans : grație, forță, frumusețe, optimism.

Foto : AGERPRES

Revedere la poalele Negoiului

de Veronica PORUMBACU

Cui nu-i rămîn în minte întrunirile foștilor colegi de școală ? Cu o undă de duioșie sau de binevoitoare ironie, absolvenții de acum două sau trei decenii ai cutărei sau cutărei școli își evocă isprăvile comune, iluziile tinereții... Eu nu am apucat asemenea întîlniri, fiindcă istoria a aruncat generația mea, a doua zi după agapa finală, de pe băncile școlii, de-a dreptul în tranșee ori în adăposturi. Poate de aceea m-a adus într-o stare de agitație neobișnuită invitația primită de la G. Țiplic, directorul școlii din comuna Porumbac — ale cărei priveliști mi-au colorat primele rînduri tipărite — de a reînvia o tradiție locală și anume **Adunarea generală a intelectualilor** care au purces de aici ori s-au apropiat prin destinul lor de comuna de la poalele Negoiului.

Acesta a fost prologul ieșirii mele din orașul încins pînă la punctul de fierbere, aș spune, al asfaltului. Și iată-mă, deci, în autogara din Sibiu, cetate cu străzi medievale șerpuind pe sub bolți, pentru a obține un bilet în autobuzul care trebuia să mă ducă în sat.

În înghesuiala din mașină, încep recunoașterile și semnele de mirare și, pe măsura apropierii de țintă, ocaziile de rememorări se înmulțesc, iar în dreptul acățiilor din Erariu, mașina răsună de vocile unei singure familii sufletești, de amintirile caleidoscopice, care se suspendă, pentru moment, la stația terminus : sfatul popular. Ceea ce se petrece acum în fiecare curte care primește oaspeții, se poate ușor închipui. Revederile au un aer intim, cald.

A doua zi e duminică. Intrăm în programul anunțat, care se desfășoară în Prund, pe o scenă anume ridicată în onoarea acestei festivități. De pe podul care leagă cele două părți ale satului, pereții scenei îmi par pictați cu modele geometrice, armonios alăturate ; dar cînd mă apropii, văd că sînt covoare țesute în casă și potrivite cap la cap, pe care femeile au trecut, cu îndemînarea și simțul moștenit al frumosului, culorile peisajului local. E drept că, din cei 99 de intelectuali adunați în același loc, în 1929, 39 au dispărut între timp dintre cei vii. Un moment de reculegere unanimă cinstește memoria celor care au trecut torța în mîinile altor generații... după care, pe fundalul realizărilor locale, directorul școlii, unul dintre acei clasici învățători de țară care s-au zbătut pentru fiecare cărămidă nouă adăugată la zidurile vechi ale lăcașului de învățătură, trece în revistă oaspeții. Pînă azi, spune el, din comuna aceasta s-au ridicat 25 de ingineri, 5 medici, 8 profesori (dintre care doi universitari), 5 avocați, 30 tehnicieni, 19 contabili, 40 funcționari, 7 ofițeri, 4 preoți, iar acum se află la studiu 7 studenți și 32 de elevi la licee. Între cei 99 intelectuali care își sărbătoreau întîlnirea acum aproape 4 decenii, și cei peste 200 de oaspeți de azi, s-a petrecut acel salt, în istorie, al poporului întreg, care se cheamă socialismul. Dar îndărătul cifrelor, grăitoare în sine, apar oamenii înșiși. Și dacă pe răposatul profesor Bărglăzan, rectorul Politehnicii timișorene, oamenii nu și-l mai pot decît reaminti, în schimb pe Ștefan Boriga, actualul arhitect al orașului Tîrgu Mureș, pe celălalt Boriga, Dan, șef de lucrări al Facultății electrotehnice din Cluj, pe ing. Dumitru Vacu, îi văd la față și bătrînele care vin sprijinite în baston la serbare, și fetele din cor cu catrințe negre și cămăși albe brodate cu rîuri de arnici și bordisite la gît cu pîriu de cruciulițe galbene, și copiii care se încurcă printre picioarele spectatorilor.

Ca și în alte împrejurări similare, **adunarea generală** alege un nou comitet, care formulează o primă propunere : întîlnirile să se repete de aici înainte din 5 în 5 ani, însoțită de hotărîrea participanților de a pune umărul, oriunde s-ar afla la propășirea comunei natale.

Primul punct de pe ordinea de zi se încheie cu un mic program muzical, în care folclorul local colorează vechile melodii transilvane :

**„Mîndra mea-i porumbăceană,
Țucu-i ochii și-o sprinceană,
Și cercelul din ureche
N-are pe lume pereche"**

După fotografierea lîngă pod, săvîrșită cu seriozitate și meticulozitate ardelenească, oaspeții trec la gustarea în comun, în timpul căreia vinul dezleagă din nou inimile și amintirile. În clădirea căminului cultural, la mesele din sala de spectacole, iau loc maturii, iar sus pe scenă — tinerii ; ei, tinerii, sînt cei care vor avea de jucat mîine rolul lui Victor Solomon, învățătorul emerit de 75 de ani, care a condus decenii de-a rîndul școala normală din Deva, al fratelui său, doctorul Ioan Solomon, medic din Cluj, al lui Dumitru Frîncu, profesor de matematici la liceul „Lazăr" din București, al lui Dumitru Solomie, inginer de căi ferate...

Între scenă și sală, toasturile apropie generațiile și amintesc tinerilor că, în 1892, nu existau în sat decît 2 case de zid, că străbunicii mîncau mămăliga și pîine de hrișcă și se îmbrăcau în țundre din păr de capră. Din aceste cuvîntări calde și simple află liceenii și studenții de azi cît de greu învățau părinții și bunicii lor înainte de război, cînd copiii erau dați în gazdă pe la Brașov și cîte o mamă aducea în străițe merinde pentru toți, o dată la două săptămîni, pe care ei le drămuiau avar, ca să le ajungă pînă în ziua cînd altă mamă „de jurnă" strîngea banii de tren, ca să ajungă în țara Bîrsei, cu străițele pline...

Ultima surpriză, și nu cea mai mică, e însăși gara satului de lîngă șosea, pe care oaspeții o văd la plecare : o clădire nouă cu zid alb și faianță vernil. Pe peron, cînd sosește trenul, oamenii lăcrimează, despărțindu-se de părinți, de sat, luînd în sufletul lor silueta masivă a acestor munți care domină de milenii bătrîna Țară a Oltului.

TREPTELE MUNCII DĂLTUITE ÎN GLIA ȚĂRII LIBERE

(Urmare din pag. 1)

destinat grîului a fost fertilizat, arat și pregătit aproape concomitent cu recoltarea premergătoarelor, iar calitatea lucrărilor este excepțională. S-a pus, așadar, temelie trainică recoltei viitoare.

Sectorul în care conducerea întreprinderii, în frunte cu inginerul C. Budiu, directorul ei, și-a etalat integral virtuțile gospodărești este cel al investițiilor.

— Nelucrînd cu fonduri centralizate, ci cu mijloace financiare proprii alocate după începerea anului, pe baza rezultatelor obținute în producție, n-am putut încheia contracte cu o întreprindere specializată — ne informează tehnicianul constructor. Am fost nevoiți să construim singuri. Ne-am descurcat.

Adevărul e că, neprevăzută în planul de aprovizionare cu materiale, întreprinderea s-a descurcat mai mult decît onorabil. Construcția unui bloc de 12 apartamente se apropie de sfîrșit, a ajuns la acoperiș un bloc pentru nefamiliști, în care muncitorii vor locui în camere de două-trei locuri, și o magazie destinată păstrării furajelor concentrate. Unei creșe de viței muncitorii N. Bădără, I. Popa, P. Burcuță și alții îi turnau pardoseala, urmînd ca în cîteva zile să fie dată în folosință. În cîteva grajduri construite pentru două rînduri de vaci, se montau instalațiile de racleți, de alimentare cu apă și de muls mecanic. O echipă de tineri vopseau în albastru conductele de apă și adăpătorile, în alb țevile instalației de muls, în negru stănoagele de despărțire a animalelor. Concomitent, în jurul noilor și vechilor obiective se aducea la cota de betonare, traseul drumurilor interioare.

POPAS la cooperativa agricolă Caragele, din zona de interferență a Cîmpiei Buzăului cu Bărăganul. Președintele cooperativei are chip de efigie romană și nume cu adînci rezonanțe sociale. Se numește Petre Petre și gîndul ne zboară, fără voie, la destinul crud al omonimului său, doborît de gloanțe în tragicul an 1907.

Peste imaginea trecutului se suprapune însă repede relieful puternic al faptelor cotidiene.

— Astăzi grădina de legume este locul ce concentrează majoritatea forțelor, ne spune președintele.

La bostănărie, unii culeg, alții sortează, cei mai voinici încarcă. Dinamismul muncii este sporit de un du-te-vino neîntrerupt de vehicule. Cinci remorci trase de tractoare, un autocamion și 50 de care trasportă pepeni în gara Cilibia.

COBORÎND spre sud, în plin Bărăgan, observăm că a dispărut galbenul mirиștilor. Au fost arate întinderile peste care plutea pînă mai ieri aroma pîinii și doar terenul din preajma gării C. A. Rosetti, al cooperativei cu același nume, constituie o regretabilă excepție.

Bărăganul și-a consolidat renumele de grînar al țării. Afirmația este valabilă și pentru raionul Făurei, deși aici suprafața cultivată cu soiuri intensive a avut o pondere relativ redusă. Cele 50 de cooperative agricole au realizat, în medie, pe 35 200 de hectare, 2355 kg de grîu la unitatea de suprafață. Depășindu-și planul cu 254 kg la hectar, unitățile cooperatiste din raion au livrat statului 5058 de tone peste cantitatea contractată. Recoltele medii de peste 2800 kg dobîndite de cooperative ca cele din Balta Albă și Oprișenești demonstrează că potențialul acestei părți a Bărăganului este mult mai mare. De aici și grija deosebită pentru viitoarea recoltă de grîu.

La Cotu Ciorii, în timp ce mecanizatorii continuă pregătirea terenului, cooperatorii sînt angajați într-o mare diversitate de lucrări. Multe din acestea au ca termen de executare, luat în cadrul concursurilor între brigăzi, ziua de 23 August și este firească graba cu care A. Stoica și D. Popescu selectează grîul, Stela Ciortan și Ioana Munteanu recoltează fasolea, Gh. Lupu și M. Necula transportă spalierii de beton pentru cele 20 de hectare de vie tînără plantată pe nisipuri, în parte mișcătoare.

LA ATELIERELE S.M.T. ADJUD, posturile de lucru se înșiră în ordinea fluxului tehnologic pretins de o reparație capitală. Ne reține atenția îndemînarea muncitorilor, dar și faptul că I. Lepădatu de la secția de instalații hidraulice transpiră cam fără spor folosind dalta și ciocanul acolo unde ar fi trebuit să se servească de o simplă cheie.

— Îndrept lucrul de mîntuială făcut de Uzina de reparații Tecuci.

Gh. Spulber de la atelierul de pompe de injecție nu are astfel de necazuri. Pusă la încercare, pompa reparată de el transformă carburantul lichid într-o pulbere fină, apoi în gaz cu irizări de curcubeu. La rodaj, unde lucrează V. Diaconiță, este punctul final al reparării fiecărui motor.

— Am reparat o dată, întîmplător tractorul unui ocol silvic și de atunci întreprinderile forestiere din regiune au devenit clienții noștri. Tractoarele aflate în reparație le aparțin.

Faptul relatat de dispecerul F. Brînză este o confirmare în plus a bunei calități a reparațiilor și demonstrează că hotărîrea stațiunii de a executa singură reparațiile capitale și a renunța la serviciile uzinei din Tecuci are serioși sorți de izbîndă.

DIN CÎȚI CIOBANI are gospodăria de stat Miercurea Ciuc, N. Găvăneanu este cel mai priceput. De la turma sa el a tuns cea mai multă lînă și tot cel dintîi cu 15—20 de zile înaintea celorlalți, a realizat planul la lapte de oaie și angajamentul ce și-l luase în întrecerea socialistă.

— Da, planul e musai să-l realizăm, că și laptele și lîna sînt produse de care statul are nevoie, ne spune baciul.

După ce a păstorit și pe aici, prin Carpații Orientali, Bădilă Trif dintr-o „dinastie" de oieri oșeni s-a stabilit definitiv la poalele Cibinului, în partea transilvăneană a Carpaților meridionali. Împreună cu alți 36 de ciobani îngrijește cele 12 000 de oi ale *întreprinderii agricole de stat Șura Mică*.

— Bună oaie, țigaia, nimic de zis, dar noi ciobanii și ai noștri tot cu țurcană ne-am îmbrăcat. Și cojoacele noastre tot de țurcană-s. Am auzit că o să mărim iar turma de țurcane, cică trebuie pentru fabrică. Asta-i o treabă bună.

DE PE CIBIN, prin splendida vale a Oltului, ajungem la Drăgășani, podgorie vestită, ale cărei vinuri au reprezentat nu o dată viticultura noastră pe arena marilor confruntări internaționale. Numărul mare de medalii cucerite este o mărturie a valorii vinului de Drăgășani. În așteptarea culesului și vinificației, acțiuni pregătite cu grijă, din timp, muncitorii celor 13 ferme care compun *întreprinderea agricolă de stat Drăgășani* continuă lucrările curente. I-am văzut pe unii stropind via pentru a șaptea oară, pe cei din fermele Cîmpu Mare, Mamotești și Colibași i-am găsit îngrijind cea mai întinsă pepinieră de viță de vie și de pomi fructiferi din țară. Tinere fete, coborîte parcă din tablourile lui Grigorescu, culegeau mere și pere văratice. Altele sortau și așezau în lăzi, prune, piersici și struguri de masă.

— Ne-am străduit să întîmpinăm măreața zi a eliberării patriei — ne spune C. Georgescu, economistul șef al întreprinderii — cu depășirea la toate sortimentele a importantului indicator „producție-marfă vîndută și încasată". Rezultatele dobîndite sînt o garanție că primul plan anual al întreprinderii noastre se va încheia cu un succes categoric.

NE-AM PROPUS să consacrăm ultima secvență *comunei Hărman*, din Țara Bîrsei. Pe aici trecea odinioară unul din vestitele drumuri comerciale pe care se scurgeau pînă dincoace de munți mărfurile din centrul Europei. Veneau îndeosebi podoabe pentru curțile domnești. Hărmanul de astăzi este capăt de drum comercial de unde pleacă peste hotare neasemuit de frumoase covoare. Mesagere ale talentului, gustului ales și originalității artei noastre aplicative, covoarele de Hărman, lucrate de 350 de fete, sînt, totodată, un prețios articol de export.

Peste drum de întreprinderea „Covorul" se află sediul cooperativei agricole de producție. Ion Circeag, președintele cooperativei, a intrat în al 15-lea an de cînd conduce unitatea. Treburile nu prea i-au dat răgaz să călătorească, dar acolo, la sediul cooperativei agricole a putut cunoaște oameni veniți de prin toate părțile lumii. Oaspeții s-au semnat în cartea de impresii, i-au lăsat fanioane și insigne. La loc de cinste e așezat fanionul primit recent din partea unei delegații a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud.

Dar ceea ce impresionează în mod cu totul deosebit în cooperativa din Hărman este mulțimea distincțiilor și trofeelor obținute. S-au strîns atîtea în decursul anilor încît cooperativa s-a văzut în situația de a face o vitrină și apoi o cameră cu trofee. Într-o unitate care a concurat totdeauna la ocuparea locului de cooperativă fruntașă pe raion, pe regiune, pe țară, este greu, se înțelege, să numești pe cei mai buni. Se cuvine totuși să-i amintim pe soții Dinu și Elisabeta Murea, pe brigadierul Gheorghe Nan, decorat încă din 1953 cu Ordinul Muncii, pe toți cei 30 de mulgători care la un efectiv mediu de peste 400 de vaci au realizat, zi de zi, cîte 9 litri de lapte de fiecare vacă furajată. I-am găsit pe acești harnici cooperatori înconjurați de un grup de artiști plastici bucureșteni. La iarnă, în Capitală, și cu siguranță că și la Hărman, se va deschide o expoziție de pictură cu tablouri inspirate din munca și viața lor.

Vor fi aceste expoziții un omagiu adus muncii, o reflectare prin intermediul artei culorilor și liniilor a prețuirii de care se bucură munca în patria noastră liberă, aflată în plină ascensiune pe piscurile socialismului.

Reducerea tarifelor la transportarea legumelor și fructelor

Printr-un Ordin al Ministrului Transporturilor Auto Navale și Aeriene, dat ieri, s-a hotărît **reducerea tarifelor pentru transportarea cu cursele de călători și mixte, de către producători, a legumelor și fructelor, în vederea îmbunătățirii aprovizionării piețelor din București cu astfel de mărfuri.** Reducerile s-au făcut după cum urmează : pentru transportarea mărfurilor pe o distanță pînă la 30 km, 0,10 lei pe kg., în loc de 0,15 lei ; pe o distanță de 31 pînă la 50 km 0,10 lei pe kg., în loc de 0,30 lei ; pe o distanță de peste 50 km 0,20—0,25 lei pe kg. în loc de 0,45—0,60 lei. Concomitent, s-a hotărît ca Direcția Regională de Transporturi Auto București și autobazele din subordine să înființeze **curse speciale care să acopere toate necesitățile de transport al legumelor și fructelor, ca și al producătorului,** din bazinele producătoare către piețele de desfacere din Capitală. Tot în scopul sprijinirii unei bune aprovizionări a piețelor cu legume și fructe, **unitățile de transporturi auto vor asigura cu precădere mijloacele auto necesare transportului solicitat de unitățile socialiste producătoare sau de desfacere.**

buletin meteorologic

Ultima decadă a lunii august se va caracteriza printr-un timp mai călduros decît normal și cu ploi locale, care vor înviora considerabil vegetația ierboasă.

Între 21 și 24 aug., datorită unor infiltrațiuni de aer maritim subtropical, vremea va fi ușor instabilă cu cer variabil, mai mult senin noaptea și cu înnorări ceva mai pronunțate ziua, cînd se vor semnala ploi de scurtă durată și averse însoțite de descărcări electrice, ce vor da cantități ceva mai mari de apă în regiunea de munte. Vîntul va bate din sectorul nordic și se va intensifica temporar sub baza norilor de ploaie. Temperatura va scădea ușor.

Între 25 și 28 aug. vremea va fi călduroasă cu cer variabil și cu temperaturi ce vor urca pînă la 28 de grade în jumătatea de nord a țării și pînă la 33 de grade în sud.

În ultimele trei zile ale lunii timpul va deveni nestatornic, mai ales în jumătatea de nord-vest a țării, unde cerul va fi noros ; în celelalte regiuni cerul va fi variabil.

Ploi sub formă de averse însoțite de fenomene electrice vor cădea mai frecvent în Transilvania și nordul Moldovei ; în sud aceste ploi vor fi rare și locale. Vîntul va predomina dinspre nord-est și se va intensifica în Dobrogea și local în Bărăgan. Temperatura va scădea slab în cîmpia Dunării și accentuat în Transilvania, unde valorile maxime vor fi mai coborîte cu 10 grade decît în zilele anterioare.

N. TOPOR

OBIECTIVE ale cincinalului

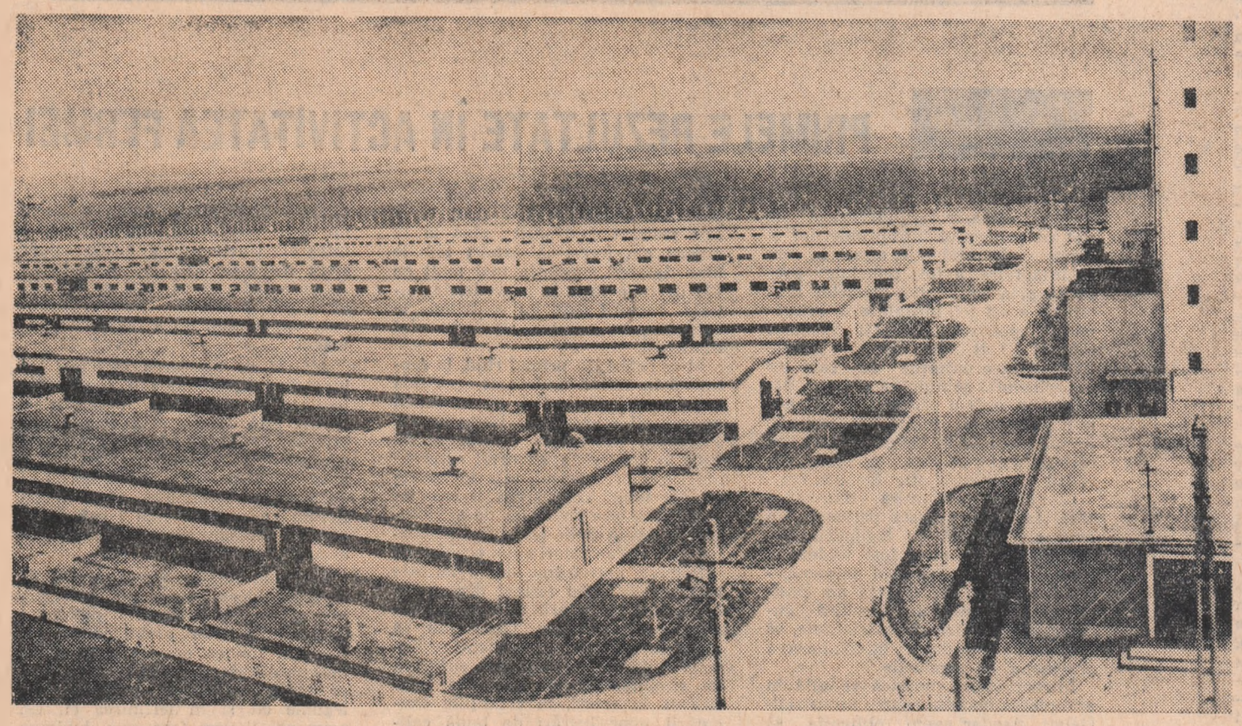

Combinatul zootehnic de la Ulmeni-Oltenița. Asemenea combinate de creștere și îngrășare industrială a porcilor și taurinelor au fost construite în toate zonele cerealiere ale țării.

Cunoscuta cooperativă agricolă din Dudești-Cioplea, situată în preajma Capitalei, își dezvoltă o nouă ramură de producție : legumicultura în sere. Suprafața de sere a unității e prevăzută să crească în scurt timp cu 18 hectare.

Ramură importantă a economiei naționale, agricultura cunoaște în anii cincinalului ritmuri rapide de dezvoltare, ca urmare a înzestrării tehnice și a sprijinului material pe care îl acordă partidul și statul.

Numai în 1967 — cel de-al doilea an al cincinalului — agricultura va primi din bugetul de stat fonduri de investiții în valoare de circa 6 miliarde de lei. Însemnate mijloace bănești au fost destinate investițiilor și din fondurile proprii ale cooperativelor agricole.

Majoritatea mijloacelor bănești și materiale sînt folosite pentru dezvoltarea și diversificarea mecanizării, extinderea chimizării și a terenurilor amenajate pentru irigații. Un loc de seamă, îl ocupă, de asemenea, construirea de combinate și complexe zootehnice, fabrici de nutrețuri combinate și sere moderne etc.

Printre obiectivele în construcție se află și stațiuni de mașini și tractoare, uzine de reparații. În dotarea S.M.T.-urilor și întreprinderilor agricole de stat au intrat noi tractoare și mașini agricole. S-a dezvoltat baza tehnică a cercetării agricole.

Prezentăm, în această pagină, imagini ale cîtorva obiective ale cincinalului.

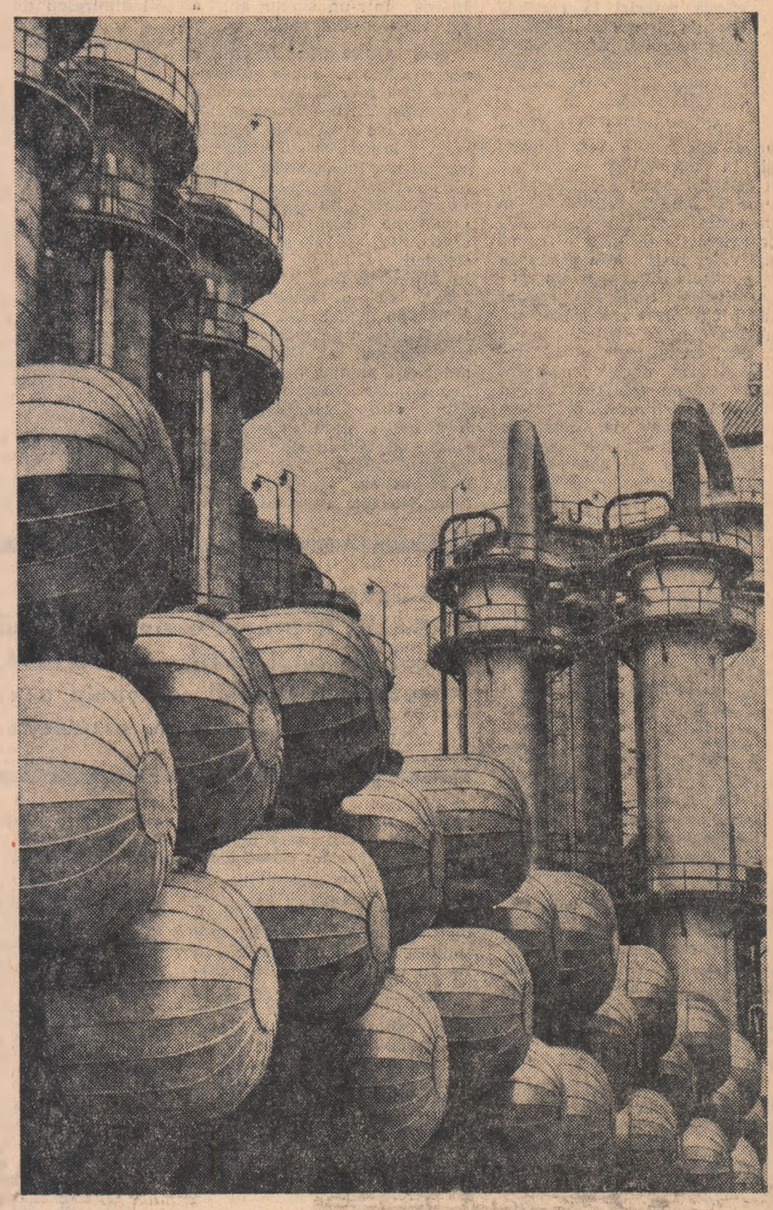

Printre cele mai puternice bastioane ale chimiei se numără și Combinatul chimic Craiova, a cărui capacitate de producție va fi mult sporită în cursul cincinalului. În fotografie : aspect exterior al fabricii de îngrășăminte.

Irigații la cooperativa agricolă din Mogoșani, raionul Găești, unde s-au amenajat 250 de hectare în acest an.

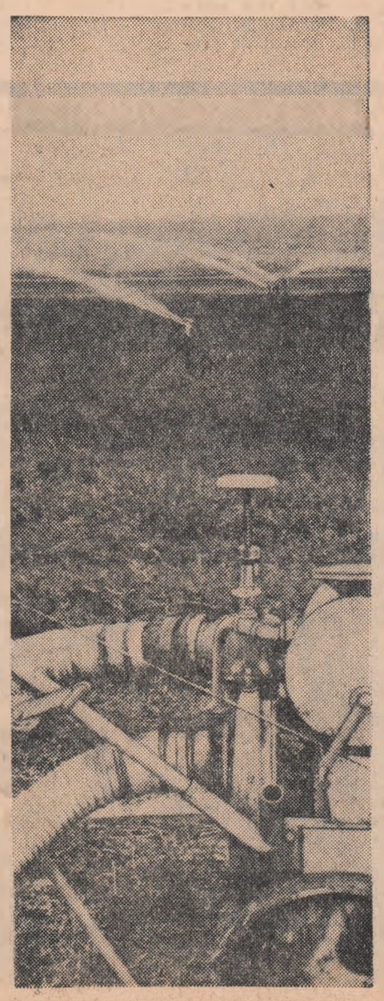

Se vor amenaja pînă în 1970 circa 1 milion de hectare pentru irigații, iar aproximativ 1,5 milioane de hectare vor fi scoase de sub amenințarea apelor. Concomitent va crește suprafața arabilă și cea cu categorii superioare de folosință prin alte lucrări de îmbunătățiri funciare. În fotografie : lucrări hidroameliorative în Insula Mare a Brăilei.

APELE DUNĂRII vor împînzi Dobrogea

Dobrogea. În ce timpuri oare, își vor fi îndreptat pentru prima oară privirile locuitorii acestui ținut, dintre Dunăre și Mare, către granițele lui de apă, atît de apropiate și totuși atît de îndepărtate de pămînturile arse de vînturi și soare ? Cînd li se va fi înfiripat gîndul să le supună și să le aducă, prin cine știe ce miraculoasă putere, la rădăcina plantelor însetate ? Cine poate ști ? Cu siguranță însă că un astfel de gînd, le-a părut nebunesc și irealizabil ! Un vis !

Dar de pe tărîmul visului ideea a coborît astăzi pe cel al unei concrete realități. Apa, atît de lipsită Dobrogei, dar care îi udă din belșug hotarele va fi silită să-i străbată tot ținutul. Pentru pămîntul pe care îl străjuiește și a cărui rodnicie apa ei i-o poate pune în valoare înzecit, Dunărea e pe cale să devină un nesecat izvor de belșug. Visul se întruchipează, sub ochii de loc uimiți ai locuitorilor de azi ai Dobrogei care, în condițiile create de socialism sînt ei înșiși făuritori ai noului destin al Danubiului.

„Apa neagră" — o amintire

Sînt cîțiva ani de cînd Valea apei negre — Carasu — își poartă numele ca pe-o amintire. Apele, mereu proaspete ale Dunării, au fost aduse aici, pentru a servi agriculturii socialiste. Dintr-o conlucrare a proiectanților și a constructorilor a luat ființă în această zonă o primă amenajare pentru irigarea a 3 900 de hectare : sistemul Mircea Vodă. Experimentală, lucrarea a elucidat multe probleme.

De aici pînă la ideea de a croi drum Dunării prin tot podișul dobrogean, nu a mai fost decît un pas. Un pas care a însemnat însă mii de ore de muncă de concepție, de calcule și ipoteze, sute de metri pătrați de schițe, hărți și proiecte. Ingineri de toate specialitățile și-au înmănunchiat cunoștințele, concretizîndu-le în ceea ce, în limbaj de specialitate, a devenit „**Studiul tehnico-economic de irigații Valea Carasu**". Autori : Institutul de proiectări pentru îmbunătățiri funciare și Institutul de studii și prospecțiuni pentru îmbunătățiri funciare. **Pe baza lui au pornit, în urmă cu cîteva luni, lucrările la unul din cele mai importante obiective ale cincinalului : amenajarea pentru irigații în zona Carasu a unei suprafețe de 170 000 ha. De la Baia la Negru Vodă și de la Cerna Vodă la Basarabi, aceasta înseamnă practic, circa 18 la sută din suprafața agricolă a Dobrogei.**

Apele Dunării își vor croi deci drum și prin podișul dobrogean. Un drum pe care întîi proiectanții și acum, alături de ei, constructorii Trustului de construcții pentru îmbunătățiri funciare-Dobrogea, îl trasează metru cu metru obligînd apa la o adevărată performanță : ascensiunea a 120 m reprezentînd diferența maximă de nivel între Cerna Vodă (punctul 0) și cota cea mai înaltă pe care vor fi conduse apele de irigație. Pe hărți, traseul pare simplu : un canal magistral Cerna Vodă-Basarabi, un altul, desprins din acesta, spre Negru Vodă, ambele cu o lungime totală de 100 km. Din ele, canale de alimentare, principale și secundare, poartă apa în cele 26 de sisteme de irigație prevăzute de proiectanți.

Cerna Vodă — Km 4. Prima etapă din cei 32 km ai canalului magistral Carasu nu silește Dunărea la nici un efort. Pătrunse pe aici, apele își vor sincroniza încă „pulsul" cu cel al fluviului-mamă. Aici însă un baraj stăvilar pune apele sub control, ferind de inundații lunca Văii Carasu, și asigurînd un debit constant pe canal de circa 135 mc/secundă. Construcția barajului e doar la început. Dar vizitatorii de sfîrșit de sezon ai litoralului din anul viitor vor avea prilejul să admire barajul de la înălțimea căii ferate care îl va traversa.

Km 18. Punctul „cheie" al întregii lucrări. Apa, ajunsă aici gravitațional trebuie ridicată la o cotă superioară. E o sarcină pe care o preia o stație de pompare cu un debit puțin obișnuit — 120 mc/sec. Condițiile de execuție sînt grele. S-a adoptat însă o soluție îndrăzneață, puțin uzitată : construirea a două chesoane uriașe, ceea ce va permite așezarea fundației pe teren sănătos. dar la circa 20 m adîncime. Alte stații de pompare — la km 32, la Poarta Albă, la Basarabi, Pădure, vor „înghiți" rînd pe rînd apele, pentru a le ridica apoi, cu forță, tot mai sus pe terasă. Deocamdată la fiecare, constructorii se luptă cu loessul, cu pămînturile mîloase, cu apele de infiltrație. Și le învinge. Așa ca la km 32 de pildă, unde fundația a fost practic realizată, în scurt timp urmînd să se treacă la executarea suprastructurii. Un uriaș val de pămînt modifică în această zonă relieful. E una din mărturiile eforturilor depuse : rezultatul excavărilor făcute pînă la 6 m adîncime pentru turnarea radierului de beton. Motopompele și electropompele nu și-au încetat nici acum activitatea : ele lucrează paralel cu betonierele, căci apa încă reprezintă un pericol. Au apărut însă și semne ale unei etape viitoare : conductele — uriașe — în care omul poate pătrunde cu ușurință. Ele vor conduce pe două fire paralele, apa revărsată de cele 12 pompe ale stației.

Drăgile în lucru

Sînt unul dintre elementele caracteristice ale lucrărilor de la Carasu și primele vestitoare ale vastelor lucrări începute. Au apărut aici din 1966. De atunci scurmă neîncetat albia canalului, lărgind-o și adîncind-o pentru a da cale liberă celor 130 mc de apă pe secundă care o vor străbate în etapa finală. Un debit echivalent cu al rîului Olt. Unsprezece drăgi plutesc acum pe albia canalului, într-o aparentă nemișcare. Înaintarea e însă precisă, după proiect și confirmată de trîmbele de apă și pămînt pe care le lasă în urmă. Realizarea totală se înscrie în prevederile inițiale : pe 10 km canalul și-a căpătat dimensiunile definitive.

Gradul de mecanizare al lucrării atinge aici cifra absolută : sută la sută. Dar munca pe dragă e adeseori plină de neprevăzut, căci apa și stuful ascund privirilor terenul de lucru. E necesară o adevărată contopire între om și mașină pentru a desluși în fiecare trepidație a ei, în fiecare zgomot al motorului, ce anume se întîmplă în adînc. De aceea, poate, echipajele acestor drăgi nu le părăsesc, uneori, ani de zile. Printre cei mai constanți se numără și Nicolae Țentu, mecanicul șef de pe draga nr. 10. Au lucrat împreună el și draga, vreo 10 ani: pe Dîmbovița, pe Dunăre la Galați, pe Dunăre la Turnu Măgurele și acum, tot pe apele Dunării se cheamă că se află. De aproape trei ani e pe această dragă și căpitanul ei, Ion Pană. Poate că în această permanență se află explicația faptului că draga nr. 10 e recomandată ca fruntașă realizînd — în metri cubi excavați — cea mai mare producție lunară între toate celelalte drăgi.

Pe șantierul denumit convențional „Irigații Medgidia" unde se vor da în folosință primele 24 000 ha din cele 170 000 ha ale întregului sistem, sînt angrenate forțe puternice. Utilaje dintre cele mai perfecționate — auto-screpere, screpere, excavatoare — trec prin cîmpie lăsînd în urma lor dovada forței de care dispun : zeci de kilometri de canale de diferite forme și dimensiuni, viitoare căi de apă.

Munca se desfășoară intens și cu mare precizie. S-au și executat 50 de km din cei 175 de kilometri de canale de alimentare și de distribuție. Cele 5 stații de repompare a apei și cele 3 stații care vor asigura presiunea necesară pe suprafețele unde irigarea se va face prin conducte se înalță într-un ritm accelerat care asigură terminarea exterioarelor pînă la venirea iernii.

Peste tot, la toate cele 35 de puncte de lucru ale șantierului, oamenii sînt „pe față". Expresia nu ne aparține. A folosit-o sugestiv inginerul Dorinel Petrescu, șeful acestui șantier pe care îl conduce, la nu prea mulți ani după ce, tot pe Valea Carasu, a lucrat la prima amenajare pentru irigații — cea experimentală — cu care e acum vecin.

A fi „pe față" e sinonim aici la Carasu cu a fi dușmanul rutinei, a fi permanent în miezul problemelor și stăpînul lor, a-ți adapta, creator, activitatea la teren. Se simte, de pildă, mereu prezența pe față a inginerului, Alexandru Dimitrescu, doar stagiar, dar contopit cu șantierul. O dovadă : la săparea fundației stației de presiune Castelu, roca de bază a apărut mai devreme decît se prevăzuse în proiect. El a evitat săpături inutile și a propus ridicarea cotei de fundare, cu 1 m. Rezultatul : o economie de timp de 10 zile.

Aceeași prezență „pe față" o manifestă, zi de zi, echipa de instalatori a lui Dumitru Costea. Cei 15 oameni nu se pricep doar la instalarea de conducte, ci au devenit o echipă complexă care va lucra și la echiparea interioară a stațiilor de pompare. Ce-i caracterizează ? Un ritm de lucru socotit de specialiști, de-a dreptul fantastic : au montat, în numai 6 zile, 2,5 km de tuburi de asbociment, adică încă o dată cît se realizează în mod obișnuit.

A conduce și a îndruma activitatea e sarcina șefului de șantier. Inginerul D. Petrescu și-o îndeplinește stăpînind în orice moment, ca un abil jucător de șah, toate mișcările prezente și viitoare. Și tot așa pregătește mișcarea finală : darea în funcție a lucrărilor în anul ce vine.

O tradiție care reînvie

În urmă cu 7—8 ani, în altă parte a Dobrogei, la Gîrliciu, Dăeni, Ciobanu, oameni din multe părți ale regiunii, membri ai cooperativelor agricole se adunaseră, umăr lîngă umăr, pentru a pune stavilă apelor Dunării. La îndiguirile de atunci o apărut și s-a consolidat o formă nouă de muncă : întrajutorarea. Acum, tradiția reînvie pe Valea Carasu.

Celor 7 cooperative agricole pe terenurile cărora vor ajunge în curînd apele Dunării le-au venit în ajutor membrii a încă 30 de cooperative din raionul Medgidia. La Castelu și-au dat întîlnire cu „titularii", cooperatorii din Satu Mare, Cochirleni Dunărea, Mircea Vodă ; la Mihail Kogălniceanu, cei din Grădina, Tîrgușor, Mireasa, Țepeș Vodă. Amenajările interioare pentru irigarea a 11 500 ha, pe care cooperativele agricole le execută cu forțe proprii au început. Peste 600 de cooperatori au atacat în urmă cu cîteva săptămîni primele lucrări. Masivă descătușare de forțe care va asigura pînă la venirea iernii materializarea pe teren a mai mult de o treime din volumul lucrărilor de amenajare interioară din cele 7 cooperative. Fără nici un rabat de calitate, pentru al cărui nivel garantează deopotrivă proiectanții, permanent prezenți pe șantier, cît și constructorii — DRIFOT Dobrogea — prin cei 24 de ingineri și tehnicieni care conduc și supraveghează acțiunile.

Participînd direct la realizarea acestor lucrări, dar suportînd doar o treime din valoarea investiției la hectar, cooperativele își asigură, în schimb, sporuri de mii de tone de produse agricole.

★

Împînzind Dobrogea, apele Dunării vor purta cu ele nu numai belșug, ci un șir întreg de schimbări înnoitoare în însăși viața oamenilor. Dirijate prin comenzi automate ele vor ajunge la rădăcina plantelor spre folosul deplin al acelora pentru care agricultura înseamna în trecut doar trudă zilnică în arșiță și vînt pentru o pîine scump plătită.

Ceea ce se petrece astăzi pe pămîntul Dobrogei este rezultatul firesc al unor prevederi gospodărește și realist gîndite de partid. Este, de fapt, cincinalul în acțiune !

Ing. Sonia MARCARIAN

REALIZĂRI ŞI PERSPECTIVE ÎN AGRICULTURA REGIUNII OLTENIA

Convorbire cu tovarăşii ing. Mihai BĂLUŢĂ, preşedintele Consiliului agricol regional, şi Nicolae COVLEA, preşedintele Uniunii regionale a cooperativelor agricole de producţie.

— Vă propunem să începem discuţia noastră cu cîteva referiri la rezultatele de producţie obţinute anul acesta şi în ce măsură reflectă ele orientarea spre continua dezvoltare a agriculturii regiunii.

Tov. BĂLUŢĂ: Al doilea an al cincinalului este marcat şi în agricultura socialistă a regiunii noastre de un progres ce merită subliniat. Avem de acum rezultatele definitive la producţia de grîu — ca să mă refer la una din principalele culturi din economia cooperativelor agricole. Planul de producţie la această cultură a fost depăşit, în medie la hectar, cu aproape 200 de kilograme, iar dacă comparăm producţia de grîu obţinută în 1967 cu cea din 1964, reiese un spor mediu la hectar de peste 600 de kg, cu creşteri constante în fiecare an. Se confirmă, astfel, deosebit de convingător, justeţea orientării date de partid agriculturii — de intensificare a producţiei prin folosirea mijloacelor moderne. Amintesc că dacă cu patru ani în urmă, în regiunea Oltenia revenea un tractor la 136 hectare de teren arabil, o semănătoare de păioase la 102 hectare şi o combină la 98 de hectare, anul acesta, ca urmare a extinderii mecanizării, raportul este de un tractor la 110 hectare, iar celelalte maşini, respectiv la 88 şi 78 de hectare. Cantitatea de îngrăşăminte chimice administrate la hectarul arabil a crescut în aceeaşi perioadă de peste şapte ori la azotoase şi de aproape trei ori la fosfatice. După felul cum se prezintă culturile prăşitoare, apreciem că prevederile de plan la majoritatea cooperativelor agricole din regiune vor fi realizate şi chiar depăşite, în condiţiile în care planurile cuprind însemnate sporuri de producţie faţă de perioada anterioară.

Tov. COVLEA: Un indicator concludent al creşterii producţiei în cooperativele agricole îl reprezintă producţia-marfă, cu finalul său — veniturile băneşti. Unităţile cooperatiste din regiune şi-au planificat ca, prin realizarea unor cantităţi sporite de producţie-marfă, să realizeze în 1967 peste 1 394 000 000 de lei venituri băneşti, adică cu aproape 145 de milioane mai mult decît în 1966. Urmărind ritmul de realizare a veniturilor băneşti în primele şapte luni ale anului, ţinînd seama şi de faptul că peste 80 la sută din producţia-marfă de legume şi peste 90 la sută din cea de cereale şi zootehnică se realizează prin contractări cu întreprinderile de stat, avem siguranţa îndeplinirii planurilor de producţie ale cooperativelor.

Tov. BĂLUŢĂ: Evident, nu considerăm că producţiile obţinute anul acesta, amintesc din nou grîul, reflectă îndeajuns posibilităţile de care dispune agricultura regiunii. Mai sînt încă neajunsuri în activitatea unor cadre de specialişti care nu urmăresc cu perseverenţa cuvenită ca producţiile să crească corespunzător dotării tehnice, se mai fac simţite lipsuri organizatorice în munca unor cooperative agricole. Împreună cu uniunea cooperatistă regională vom analiza multilateral rezultatele obţinute, urmînd ca viitoarele noastre plenare să stabilească cele mai potrivite măsuri de ridicare continuă a producţiilor în toate sectoarele.

— Oltenia a fost citată adesea printre regiunile cu realizări însemnate în acţiunea de irigare a culturilor. Vă rog să vă referiţi la măsurile întreprinse pe linia valorificării cît mai eficiente a amenajărilor pentru irigat.

Tov. BĂLUŢĂ: Fapt este că în ultimii doi ani, răspunzînd îndemnului partidului, tot mai multe cooperative agricole au trecut la amenajarea, în scopul irigării culturilor, a unor însemnate suprafeţe de teren. Numai anul acesta au fost amenajate peste 23 000 de hectare, ceea ce a ridicat la 45 200 de hectare suprafaţa de culturi irigate. E drept că am fost adesea citaţi printre regiunile fruntaşe, dar am fost şi criticaţi; unele amenajări n-au intrat destul de prompt în exploatare, altele au fost executate cu întîrziere din cauza unei slabe organizări a muncii pe şantiere, a lipsei la timpul potrivit a proiectelor sau a utilajelor necesare irigării. Dar cu toate deficienţele avute, acţiunea de extindere a irigaţiilor şi-a dovedit pe deplin însemnătatea ca mijloc deosebit de eficace pentru creşterea producţiei. Putem spune că unităţile „au prins gustul" irigaţiilor, ceea ce şi explică, în bună măsură, dublarea într-un singur an, a suprafeţelor amenajate.

Tov. COVLEA: Uniunilor cooperatiste regionale şi raionale le-a revenit sarcina de a organiza întrajutorarea acelor cooperative agricole pentru care colaborarea cu unităţile vecine era indispensabilă reuşitei acţiunii de irigaţii; prin întrajutorare au realizat cooperativele Greceşti, Gîngiova, Comăneşti, Zăval şi Ghighera sistemul Gîngiova-Comoşteni în suprafaţă de 2 065 de hectare, cu o investiţie de 13 840 000 de lei. Tot prin întrajutorare, cele trei cooperative agricole din Dăbuleni au amenajat pentru irigat 600 de hectare, iar cooperativele din Ciupercenii Vechi, Ciupercenii Noi, Piscu Vechi, Calafat şi Desa, un sistem de 2 000 de hectare. Sînt doar cîteva exemple. Cu ajutorul consiliilor agricole regional şi raionale, care ne-au asigurat proiectele de execuţie, uniunile cooperatiste au putut trece la organizarea activităţii pe şantiere, la mobilizarea forţelor. Cum spunea tov. Băluţă una din lipsurile noastre, ale uniunii regionale, constă în faptul că aprovizionarea unităţilor cu utilaje necesare irigării a fost uneori deficitară, reflectare a carenţelor din sistemul nostru de aprovizionare. Dar acţiunea de irigaţii nu va încetini în următorii ani, dimpotrivă. Iată de ce asigurarea utilajelor necesare, instruirea personalului de deservire a sistemelor sînt, pentru noi, obiective de primă importanţă în această acţiune.

— Aţi vorbit de una din sarcinile „de profil" ale uniunilor cooperatiste — aprovizionarea tehnico-materială. Ce măsuri au fost întreprinse pentru îmbunătăţirea activităţii în acest sector?

Tov. COVLEA: Uniunile cooperatiste au preluat „din mers" problemele de aprovizionare tehnico-materială a cooperativelor agricole. A trebuit să rezolvăm unele greutăţi, să înlăturăm unele lipsuri. Apreciem că în prezent unităţile cooperatiste şi-au precizat cu mai multă răspundere nevoile de utilaje şi materiale, planul este mai bine corelat cu posibilităţile de satisfacere a cerinţelor. Pentru a sublinia răspunderea deosebită ce revine uniunilor în aprovizionarea tehnico-materială a cooperativelor e deajuns să menţionez că volumul de investiţii pentru acest an este de peste 470 de milioane de lei, din care 110 milioane sînt credite de la stat. Se înţelege că o mare parte din această sumă este investită în utilaje şi materiale; de aici importanţa deosebită pe care o prezintă buna organizare a sistemului de aprovizionare. Au luat fiinţă în regiunea noastră cinci baze de aprovizionare interraională şi studiem posibilitatea înfiinţării celei de a şasea, care să deservească numai cooperativele agricole din raionul Corabia. Urmează, de asemenea, ca în raioanele unde nu funcţionează baze, să ia fiinţă depozite, ceea ce ar asigura cel puţin trei avantaje importante: distanţa dintre cooperativă şi punctul de aprovizionare se scurtează; mijloacele de transport pot fi mai judicios folosite; cooperativele află mai repede ce anume utilaje sau materiale le-au sosit.

— Tov. preşedinte Băluţă amintea mai înainte faptul că rezultatele de producţie ale cooperativelor vor face obiectul unor analize critice ale plenarelor de consiliu şi de uniune. Care va fi aportul specialiştilor la desprinderea unor concluzii cît mai juste pentru activitatea viitoare?

— Tov. BĂLUŢĂ: Consider necesară o precizare: o grupă de specialişti pe a căror contribuţie contăm, o formează inginerii agronomi, zootehnişti, horticultori din unităţile de producţie — în cele 496 de cooperative lucrează peste 560 de specialişti cu studii superioare; o altă grupă de sprijin — ca să spun aşa — este constituită din cadrele Institutului agronomic „Tudor Vladimirescu" din Craiova, cele care lucrează în staţiunile experimentale Şimnic, Birseşti, Bechet, Caracal, la centrele de încercare şi omologare a soiurilor Portăreşti, Calafat şi Timna. După cum se vede, agricultura regiunii noastre dispune în prezent de un puternic colectiv de cadre de specialişti care pot aduce, şi aduc efectiv, o mare contribuţie la sporirea producţiilor. Amintesc, printre altele, că în cooperativele agricole au fost organizate, sub conducerea inginerilor, peste 200 de loturi demonstrative; specialiştii din staţiunile experimentale şi de la institutul agronomic au cercetat, în ultimii ani, în condiţii de climă şi sol diferite, 305 soiuri de grîu, 140 de soiuri de orz de toamnă, 145 de soiuri de mazăre şi 864 de hibrizi dubli de porumb. Aşadar, mijloacele de cercetare în măsură să ne dea soluţiile cît mai bune în activitatea de viitor, le avem.

Tov. COVLEA: Trebuie, desigur, să adăugăm la aceasta creşterea nivelului de pregătire profesională a membrilor cooperatori, în cadrul diverselor forme de pregătire şi în activitatea practică, sporirea cunoştinţelor consiliilor de conducere ca urmare a participării la unele cursuri, consfătuiri, instructaje.

— În lumina acestor condiţii şi a altora pe care probabil le veţi aminti, care sînt, în linii generale, perspectivele de dezvoltare a agriculturii regiunii?

Tov. BĂLUŢĂ: Aminteam la începutul discuţiei noastre despre creşterea gradului de mecanizare a muncii în cooperative. Pentru viitorii ani se prevede o dinamică şi mai accentuată a mecanizării. Numărul S.M.T.-urilor va creşte pînă în 1970 de la 23 la 32, urmînd ca prin sporirea numărului de tractoare şi maşini agricole să revină pe un tractor — 84 de ha, pe o semănătoare de culturi prăşitoare — 60 de ha, pe o combină de păioase — 56 de hectare, pe un cultivator — 90 de hectare. Va spori continuu cantitatea de îngrăşăminte chimice repartizată cooperativelor. Aceste condiţii precum şi altele (de exemplu, în comparaţie cu 1964 cînd soiurile de grîu intensive ocupau numai 29,8 la sută din terenul destinat acestei culturi, în 1968 ele vor ajunge să ocupe 90 la sută), vor face cu putinţă o puternică sporire a producţiilor vegetale. Amintesc, printre altele, că dacă în 1964 s-a obţinut în medie la hectar o producţie de 2045 kg de porumb-boabe, iar anul trecut 2 712 kg, la sfîrşitul cincinalului producţia de porumb va depăşi 3 000 kg la hectar.

În ce priveşte dezvoltarea zootehniei, prin măsurile de îmbunătăţire substanţială a bazei furajere, măsuri stabilite de comun acord cu uniunea cooperatistă regională, vom asigura condiţiile necesare realizării integrale a sarcinilor prevăzute în planul cincinal. Producţiile din zootehnie vor creşte de asemenea, ca urmare a îmbunătăţirii raselor de animale. Avem de acum creată o bună bază de pornire. La vaci, de exemplu, 84 la sută din efectivele îl formează animalele din rasele brună, Bălţată românească, Pintzgau şi metişii lor; la scroafe — 83 la sută o formează rasa Alb de carne; 65 la sută din efectivele de ovine sînt din rasele cu lînă fină. Anul acesta vor fi livraţi pentru punctele de însămînţări artificiale din cooperativele agricole încă 108 tauri şi 1 285 berbeci de valoare zootehnică ridicată.

Tov. COVLEA: Dezvoltarea continuă a producţiei în cooperativele agricole este determinată, în mare măsură, de modul cum este valorificată producţia-marfă, pe această cale asigurîndu-se în principal fondurile de investiţii necesare. Îmbunătăţirea calităţii produselor astfel ca valorificarea lor să atragă pentru cooperative dreptul de a beneficia de toate avantajele acordate de stat, preocupă îndeaproape uniunea cooperatistă regională şi unele rezultate au fost de acum obţinute. Prin şcolarizarea a peste 400 de valorificatori din cooperative a sporit exigenţa la livrare a produselor; multe cooperative, îndeosebi din raioanele Calafat, Turnu Severin, Caracal, Craiova şi Gorj au înfiinţat magazine pentru desfacerea produselor, mai ales a celor legumicole şi a lactatelor. Aceste magazine îşi vor lărgi sortimentele prin desfacerea unor produse din întreprinderile anexe; în aproape 300 de cooperative s-au amenajat spaţii de păstrare temporară a produselor perisabile etc.

Ridicarea economică a unor cooperative agricole din raioanele nordice ale regiunii — Strehaia, Gorj, Gilort, Olteţu — depinde într-o mare măsură de înfiinţarea, aici, a unor centre pentru industrializarea fructelor, produs cu pondere în această zonă. Problema se află în atenţia uniunii regionale şi rezolvarea ei va contribui, fără îndoială, la creşterea puterii economice a cooperativelor agricole respective.

Tov. BĂLUŢĂ: Ţinînd seama, pe de o parte, de marea diversitate a condiţiilor pedo-climatice existente în regiunea Oltenia, iar pe de altă parte, de creşterea bazei tehnico-materiale a cooperativelor, sarcina noastră — a unităţilor de producţie, a consiliilor agricole şi uniunilor cooperatiste este de a pune în valoare cît mai bine aceste condiţii şi mijloace, pentru ridicarea continuă a agriculturii regiunii. Spre aceasta sînt îndreptate toate forţele.

Convorbirea realizată de Teoharie OPREA

SCRISORI DIN UNITĂŢILE AGRICOLE

Gînduri pentru marea sărbătoare a Eliberării. Multe scrisori dintre cele pe care le primim la redacţie, în aceste zile, relatează despre noi succese obţinute de oamenii muncii de la sate în creşterea producţiilor, în întărirea unităţilor. Preocupările de organizare superioară a muncii în întreprinderile agricole de stat, cooperativele agricole, strădaniile susţinute ale lucrătorilor ogoarelor îşi găsesc împlinirea în însemnate sporuri de recoltă ce vestesc, totodată, belşugul întregului an. Două asemenea scrisori concludente publicăm mai jos.

PRIMELE REZULTATE ÎN ACTIVITATEA FERMEI

Organizarea sectorului agricol de stat pe principiul întreprinderilor şi fermelor de producţie, aflată în curs de înfăptuire, a fost temeinic pregătită prin activitatea primelor unităţi de acest fel, înfiinţate în primăvară — potrivit Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din 27—28 martie 1967. Printre unităţile cu caracter experimental se numără şi I.A.S. Bădălan, în cadrul căreia am fost numit şeful unei ferme legumicole. Ferma dispune de 130 de hectare din care 98 sînt cultivate cu roşii, iar restul cu diferite alte legume.

Lucrez în agricultură din anul 1945. În toată această perioadă am avut contingenţă cu legumicultura, dar munca nu mi-a fost totdeauna legată direct de procesul de producţie. Ca şef de fermă însă am posibilitatea să aplic în practică cunoştinţele tehnice de specialitate, să contribui nemijlocit la conducerea proceselor de producţie.

Întreprinderea noastră se află în apropierea marelui centru industrial-Galaţi. Aşadar avem obligaţia să contribuim şi noi la aprovizionarea pieţelor acestui oraş cu legume de bună calitate şi în tot timpul anului. O parte din producţia fermei noastre este destinată valorificării la export.

Au trecut doar cîteva luni de la înfiinţarea fermei şi pot afirma că am obţinut unele rezultate superioare anilor precedenţi. Ca urmare a dobîndirii unor cantităţi sporite de produse, planul pe semestrul I a fost realizat şi depăşit; pînă la 10 august am livrat la export 189 de tone de roşii timpurii, mai mult cu 100 de tone faţă de prevederile iniţiale. Factorii care au contribuit la înregistrarea acestor rezultate sînt numeroşi.

M-aş referi, în primul rînd, la faptul că în fermă a devenit posibilă organizarea producţiei şi a muncii pe criterii ştiinţifice, lucru ce s-a soldat cu executarea tuturor lucrărilor la timp şi la un nivel agrotehnic superior. Ferma este încadrată cu doi tehnicieni cărora le-am dat în primire cîte un sector de activitate. Mai avem 25 de muncitori permanenţi, 8 mecanizatori şi un economist.

Potrivit noii forme de organizare a fermelor, şeful fermei dispune şi de fondul de salarii afectat unităţii pe care o conduce. Observînd că plata lucrătorilor permanenţi — cu salariu tarifar — nu este suficient de stimulatorie, am introdus salarizarea în acord, în condiţiile executării unor lucrări de bună calitate.

Am acordat o deosebită atenţie irigării, organizînd astfel munca încît să udăm plantele seara şi noaptea, iar dimineaţa, pînă la ora 10, cel tîrziu. În vederea evitării crăpării pieliţei, roşiile le udăm mai des şi cu cantităţi mai mici de apă. Ne aflăm acum în plin sezon de recoltare a produselor. Pentru a îmbunătăţi calitatea lucrării, am defalcat-o în operaţii. Acum echipele nu mai efectuează toate lucrările integral. Unele culeg, altele doar şterg legumele sau le ambalează. Avem satisfacţia că pînă astăzi nici unul din produsele noastre, destinate exportului, nu a făcut cale întoarsă.

Alături de aplicarea întocmai a lucrărilor agrotehnice o contribuţie importantă a adus-o mecanizarea. Ferma este dotată, printre alte utilaje, cu două şasiuri autopropulsate care ne-au fost de un real folos. Era bine dacă aceste maşini, de altfel de mare productivitate, ne-ar fi fost livrate cu o gamă mai largă de agregate necesare unui sortiment mai complex de lucrări.

Perioada relativ scurtă scursă de la organizarea fermei nu ne-a permis să tragem concluziile definitive asupra diferitelor probleme ce se ivesc în munca noastră. Mai avem încă multe de rezolvat, atît în ceea ce priveşte sporirea producţiei de legume cît şi în ieftinirea ei. Un prim pas îl vom face prin dublarea capacităţii serelor-înmulţitor, prin calificarea prin diverse forme a tuturor muncitorilor care lucrează la noi, prin sporirea gradului de mecanizare.

Ing. Traian POPOVICI
şeful fermei legumicole a I.A.S. Bădălan, regiunea Galaţi.

CONTRIBUŢIA BRIGĂZII NOASTRE

Cu peste şase ani în urmă mi s-a încredinţat conducerea brigăzii a patra de cîmp din cooperativa noastră. De atunci, colectivul brigăzii a fost permanentizat, avînd foarte puţine treceri de cooperatori de la o brigadă la alta. Această măsură — permanentizarea oamenilor — ca şi faptul că brigada lucrează de mai mulţi ani aceeaşi suprafaţă de 500 de hectare de teren arabil, au făcut cu putinţă îmbunătăţirea continuă a organizării muncii şi creşterea răspunderii cooperatorilor pentru soarta producţiei. De anul trecut, mai ales, prin aplicarea recomandărilor Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie cu privire la retribuirea suplimentară, a crescut interesul fiecărui membru din brigadă faţă de sporirea producţiilor.

Ne bucurăm, firească, atunci cînd adunarea generală a cooperativei şi consiliul de conducere apreciază contribuţia pe care brigada a patra a adus-o şi o aduce la dezvoltarea avuţiei obşteşti şi la îmbunătăţirea retribuirii muncii membrilor cooperatori. Această contribuţie se materializează în producţiile ridicate pe care le obţinem. În 1966, bunăoară, noi am recoltat la cultura porumbului 5 250 kg de boabe, în medie la hectar; pe o parcelă de 25 de hectare, producţia a fost, în medie, de 7 500 kg. boabe. La cultura sfeclei de zahăr, pe terenul lucrat de membrii brigăzii noastre, am obţinut o producţie medie de 30 000 kg la hectar. Desigur, aceste sporuri se datoresc într-o măsură însemnată faptului că folosim cantităţi de îngrăşăminte chimice mai mari decît în anii trecuţi, iar S.M.T.-ul face lucrări de mai bună calitate. În acelaşi timp, cum spuneam, s-a îmbunătăţit organizarea muncii în cadrul brigăzii. Trebuie să menţionez că în brigada noastră s-a încetăţenit o disciplină strictă, oamenii participă cu regularitate la muncă, toate lucrările se execută la timp şi de calitate. Această disciplină are la bază convingerea că de bunul mers al muncii în cooperativă depinde îmbunătăţirea traiului fiecăruia dintre noi.

Un mijloc însemnat de stimulare în muncă a cooperatorilor, mijloc pe care noi îl folosim cu mult succes, constă în stabilirea unor sarcini de producţie diferenţiate, ţinînd seama că pămîntul pe care-l lucrează brigada are o fertilitate naturală diferită, pe alocuri, de la parcelă la parcelă. Culturile sînt repartizate pe echipe, familii, unele chiar pe om şi toţi cooperatorii cunosc ce producţie anume trebuie realizată pe terenul respectiv. Tot diferenţiat, avînd în vedere fertilitatea pămîntului şi alte condiţii create de cooperativă, se aplică şi retribuirea suplimentară. De exemplu, la cultura porumbului, retribuirea suplimentară se acordă în procente diferite: cooperatorii care răspund de producţie pe parcelele tratate cu erbicide primesc 30 la sută din producţia de porumb realizată peste plan, jumătate în natură, jumătate în bani; cei ce lucrează pe parcelele netratate, care, deci, în lipsa erbicidelor, depun un efort mai mare pentru combaterea buruienilor, primesc 40 la sută din sporul de producţie peste plan. La culturile de sfeclă de zahăr şi cartofi timpurii, se atribuie cooperatorilor, în bani, 50 la sută din valoarea producţiei realizată peste plan.

După părerea noastră am găsit o bună rezolvare şi problemei transportului produselor, care pînă anul trecut ne-a dat multă bătaie de cap, mai ales la porumb şi sfeclă de zahăr, unde am obţinut produse în mari cantităţi. Adunarea generală a hotărît ca pentru fiecare tonă de produse transportate peste norma de 5 000 de kg zilnic, conductorul de atelaj să fie retribuit suplimentar cu 25 de lei.

Toţi membrii brigăzii noastre sînt hotărîţi ca şi în acest an să păstrăm locul de brigadă fruntaşă pe cooperativă. Producţiile dobîndite de noi pînă acum ne dau dreptul să sperăm la un asemenea loc. La cultura grîului, de exemplu, brigada a patra a realizat de pe cele 145 de hectare, 2 500 kg, în medie la hectar, faţă de 2 100 kg cît a fost prevăzut. Pe 15 hectare, cu pămînt mai fertil, producţia a depăşit 4 000 de kg la hectar. De pe cele 40 de hectare plantate cu cartofi timpurii, am realizat o depăşire de aproape 4 000 kg la hectar.

Culturile de toamnă se prezintă şi ele bine, promiţînd să răsplătească cum se cuvine munca membrilor cooperatori.

Iaşin DRAGA
brigadier de cîmp la cooperativa agricolă din comuna Dinias, regiunea Banat

Rucărul — veche aşezare de moşneni, pomenită în cronici şi hrisoave — rămîne şi astăzi una din cele mai frumoase perle din diadema de splendori a Carpaţilor. Masivul Piatra Craiului, semeţul vîrf Păpuşa şi Peştera Dîmbovicioara se află în apropiere.

Foto: AGERPRES

LUCRĂRILE PLENAREI CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII

Desfășurată în zilele de 15 și 16 august, la București, plenara Consiliului Superior al Agriculturii a pus în discuția membrilor acestuia și a celorlalți participanți probleme de stringentă actualitate și de o deosebită importanță : pregătirea recoltei de grîu a anului viitor, pe baza analizei rezultatelor din acest an și crearea condițiilor pentru sporirea substanțială a producției de legume. S-au dezbătut și s-au stabilit, de asemenea, măsurile destinate bunei desfășurări a campaniei agricole de toamnă. Prezentăm în cele ce urmează principalele aspecte ale problemelor discutate, așa cum au reieșit ele din cuvîntul participanților și din concluziile plenarei.

LA GRÎU

Rezultatele au fost bune dar rezervele de sporire a producției nu sînt epuizate

Această apreciere constituie una din principalele concluzii ale plenarei. La baza ei stă constatarea că, în anul acesta s-a obținut o producție de grîu superioară celei planificate. Alături însă de marele număr de unități care au dobîndit producții de grîu ridicate se află încă multe gospodării de stat și cooperative agricole care, bucurîndu-se de aceleași condiții, nu le-au valorificat suficient, obținînd recolte sub posibilități.

Din rîndul celor aparținînd primei categorii, numeroase unități au fost citate atît în referatul prezentat de tovarășul **Nicolae Giosan**, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, cît și în cuvîntul participanților. S-au remarcat, îndeosebi, producțiile de grîu obținute de întreprinderile agricole de stat, 13 din cele 16 trusturi gostat depășind cantitățile medii planificate.

Producții mari de grîu au obținut și cooperativele agricole, îndeosebi cele din regiunile Dobrogea, București și Ploiești.

În multe locuri s-au depășit 3 500 sau chiar 4 000 kg/ha pe toată suprafața cultivată cu grîu. Se numără printre ele întreprinderea agricolă de stat Mangalia, care a obținut 4 664 kg/ha, întreprinderea agricolă de stat Cobadin — 4 100 kg/ha, cooperativele agricole Dobrosloveni — regiunea Oltenia și Cobadin — regiunea Dobrogea care au obținut 4 888 și, respectiv, 4 010 kg/ha și altele.

Asemenea producții au la bază o judicioasă folosire a dotării tehnico-materiale de care a dispus anul acesta agricultura, priceperea cu care în aceste unități a fost fructificată experiența dobîndită. Și-au spus cuvîntul mecanizarea — cantitățile sporite de îngrășăminte chimice folosite la cultura grîului, semințele selecționate și, în general, o mai bună organizare a producției.

Aceste condiții nu au fost însă, peste tot, fructificate cu același randament. S-au evidențiat în timpul discuțiilor cîteva exemple deosebit de semnificative. Cooperativa agricolă din Pietroiu-București a obținut pe 575 ha — 2 965 kg/ha. Cu același soi — Triumph — și chiar pe o suprafață mai mică — 153 ha — la Frătițești, în aceleași condiții de climă și sol, producția nu a atins decît 2 566 kg/ha. Între cooperativele vecine Cobadin și Viișoara din regiunea Dobrogea, diferența de producție, în paguba celor din Viișoara s-a ridicat la aproape 600 kg/ha.

De unde provin asemenea diferențe, mult prea ridicate, între unități cu condiții — de sol, climă, dotare — asemănătoare ? Urmărind să dea răspuns, analiza făcută în cadrul plenarei a stabilit, totodată, principalele jaloane în acțiunea de pregătire a viitoarei recolte de grîu, acțiune aflată de pe acum în desfășurare.

Soiuri intensive pe suprafețe cît mai mari

Preocupare deosebită pentru această problemă au dovedit mai ales unitățile de stat care au extins soiurile intensive pe întreaga suprafață cultivată cu grîu. În cooperativele agricole ele au ocupat 60 la sută din suprafață și peste tot, chiar și în regiunile cu condiții mai vitrege, au asigurat producții totdeauna superioare soiurilor extensive.

În competiția dintre soiuri, ca și în ultimii ani și-a dovedit net superioritatea soiul Bezostaia, urmat îndeaproape de Scorospelka și Triumph. În condiții mai vitrege s-a remarcat superioritatea soiului București 1.

Discuțiile și concluziile au subliniat totodată — ca o importantă rezervă — necesitatea stabilirii unei proporții cît mai juste între diferitele soiuri în fiecare unitate, raion și regiune, în favoarea celor care s-au dovedit cele mai valoroase.

Reflectînd părerile exprimate de ing. Mircea Dragomirescu, șeful fermei Drăgănești-Vlașca, ing. Grigore Chișleanu, directorul Trustului I.A.S. București, ing. Ion Uciu, de la cooperativa agricolă din Dobrosloveni și de mulți alții, planul de măsuri prevede pentru recolta de grîu a anului 1968 extinderea soiurilor intensive, în mod diferențiat, în cooperativele agricole pe circa 80 la sută din suprafață ; în rîndul acestora soiul Bezostaia va ajunge la 65 la sută. Consiliile agricole și uniunile cooperatiste vor sprijini terminarea schimbului de semințe cu cel puțin 10 zile înainte de începerea semănatului.

În întreprinderile agricole de stat unde întreaga suprafață se cultivă cu soiuri intensive trebuie să se dea atenție deosebită amplasării lor pe microzone și în unități, în raport cu fertilitatea solului, agrofondul asigurat și plantele premergătoare, corespunzător cerințelor biologice ale fiecărui soi.

Un factor important: valoarea semințelor

Ocupîndu-se de acest aspect, ing. **Ion Toma**, președintele Consiliului agricol regional București, a prezentat experiența deosebit de valoroasă a cooperativelor agricole din regiune. S-a trecut în aceste unități la producerea de semințe, în loturi semincere, într-un circuit în afara culturilor obișnuite din cîmp. Asemenea loturi semincere există acum în 450 din cele 519 cooperative din regiune.

În legătură cu asigurarea semințelor planul de măsuri face o serie de precizări. **Ținînd seama de faptul că structura soiurilor se va schimba în favoarea celor intensive, Direcția generală a producției de cereale și plante tehnice, împreună cu institutul de la Fundulea, trebuie să ia măsuri pentru producerea de sămînță elită și originală în cantități corespunzătoare nevoilor de reînnoire în anii viitori. În fiecare unitate de producție se vor organiza încă din toamna aceasta loturi semincere care trebuie să fie concentrate în brigăzi specializate pentru a ușura supravegherea și îndrumarea lor. Condiționarea semințelor din producție proprie, trebuie să se termine în cooperativele agricole pînă la 1 septembrie Consiliile agricole vor organiza folosirea la întreaga capacitate a selectoarelor existente stabilind pentru fiecare unitate cooperatistă termenul pînă cînd realizează condiționarea etc. Acțiune importantă, trimiterea de probe la laboratoarele de controlul semințelor trebuie să se desfășoare paralel cu condiționarea.**

Pentru prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor semințele se vor trata obligatoriu cu Criptodin pentru prevenirea atacului de mălură. **Este interzisă tratarea semințelor la grămadă prin lopătare sau în cutia mașinii de semănat.**

Tehnologia să corespundă tuturor cerințelor

Așa cum a arătat ing. **Dan Șerbu**, președintele Consiliului agricol regional Dobrogea, cu toate că dispun de condiții pedoclimatice mai bune, unitățile agricole din raionul Istria, au obținut la soiul Bezostaia o producție medie mai mică cu 100 kg/ha decît cea realizată în raionul Hîrșova, deoarece nu au dat atenție cerințelor agrotehnice. Acest exemplu prezentat în cadrul discuțiilor — și multe altele — au scos în evidență necesitatea ca în cultura grîului să se adopte și să se generalizeze o tehnologie superioară, corespunzătoare cerințelor soiurilor intensive.

Fertilizarea. Saltul realizat în acest an de cooperativele agricole are la bază și faptul că ele au avut posibilitatea să aplice la grîu cu circa 100 000 de tone de îngrășăminte chimice mai mult ca anul trecut.

Pentru anul agricol 1967—1968, planul de măsuri prevede fertilizarea în continuare a întregii suprafețe cu grîu din întreprinderile agricole de stat, în mod diferențiat, în raport cu tot complexul de factori care asigură o eficiență economică sporită. În cooperativele agricole există posibilitatea fertilizării în acest an a întregii suprafețe de grîu, cu doze mici și moderate : pe circa 900 000 ha se vor putea aplica 100—150 kg/ha azotat de amoniu și 150—200 kg/ha superfosfat, iar pe restul suprafeței cîte 100—150 kg/ha azotat de amoniu.

Amplasarea. S-au furnizat de către participanți numeroase exemple care demonstrează influența acestui factor asupra producției.

Așa cum s-a precizat la plenară, în această toamnă cînd se trece la extinderea soiurilor intensive pe suprafețe mari, problema amplasării lor, mai ales a soiului Bezostaia trebuie să fie în atenția specialiștilor. Extinderea în cultură a hibrizilor timpurii și lărgirea suprafețelor cu leguminoase pentru boabe au creat condiții pentru reducerea suprafețelor de grîu cultivat mai mult de 2 ani după el însuși. **Amplasarea culturii se va face, deci, în primul rînd după leguminoase pentru boabe și furajere după prășitoare recoltate timpuriu și numai în completare, după grîu în al doilea an.**

Pregătirea patului germinativ. Este unul din factorii cu influență deosebită asupra producției. Au fost indicate de plenară și măsurile necesare pentru ca terenurile destinate grîului să fie pregătite cît mai bine : **terminarea neîntîrziată a arăturilor pe toată suprafața ce urmează după premergătoare timpurii și cu cel puțin 10 zile înainte de semănat după premergătoarele tîrzii ; recepționarea fiecărei sole în parte înainte de începerea semănatului și refacerea lucrărilor în cazurile cînd calitatea pregătirii patului germinativ este necorespunzătoare.**

Epoca optimă de semănat pentru actualele soiuri de grîu, așa cum au demonstrat cercetările și experiența unităților de producție este cuprinsă în general între 20 septembrie — 20 octombrie.

Subliniind importanța încadrării în această perioadă, ing. **Dumitru Năstase**, președintele Consiliului agricol regional Galați, a demonstrat prin exemple că, în cadrul regiunii depășirea datei de 20 octombrie duce la micșorarea producției cu 700—1 000 kg/ha. În regiunea Suceava s-a evidențiat chiar, necesitatea începerii însămînțărilor, în funcție de umiditate încă de la 5—10 septembrie.

Densitatea. Stabilirea unei norme de sămînță care să asigure densitatea optimă de plante la hectar este o obligație deosebită a specialiștilor din unități. O densitate redusă duce, inevitabil, la producții mici, iar folosirea unor norme exagerate de sămînță la risipă și cheltuieli inutile. S-a precizat astfel că recomandarea de a folosi 220 kg/ha pentru soiurile Bezostaia, Scorospelka și București 1, și 200 kg/ha pentru Triumph și celelalte soiuri, trebuie adoptată în raport cu pregătirea patului germinativ, agrofondul asigurat, umiditatea solului.

Calitatea semănatului depinde, în primul rînd, de munca mecanizatorilor, de felul în care ei pregătesc terenul, reglează mașinile și execută semănatul propriu-zis.

Rolul cercetării

Apreciind pozitiv munca cercetătorilor în producerea semințelor de soi, în elaborarea unei agrotehnici menite să asigure producții superioare de grîu, participanții la plenară au pus în fața acestora noi probleme spre rezolvare.

Au fost semnalate astfel printre altele, ca necesare aprofundarea cercetărilor privind cultura grîului în zona solurilor brune și brun-roșcate de pădure din regiunile București și sudul regiunii Argeș și precizarea sistemului de fertilizare cu îngrășăminte chimice pe terenuri din raioanele Bujor, Tecuci, Galați, unde recomandările de pînă acum nu se verifică în practică.

Concluziile plenarei au subliniat că Institutul central de cercetări agricole trebuie să-și concentreze eforturile în special în direcția creării de soiuri de grîu mai productive și mai rezistente la boli. Se impune, de asemenea, ca o dată aceste soiuri create să fie scurtat cît mai mult timpul pînă la introducerea și generalizarea lor în producție.

La rîndul lor — așa cum s-a precizat de plenară — consiliilor agricole și specialiștilor din unități le revine obligația de a introduce și generaliza în practica agricolă rezultatele cercetării științifice și experiența înaintată a unităților fruntașe.

Campania agricolă de toamnă — etapă hotărîtoare

Un punct important în ordinea de zi a plenarei l-a constituit organizarea următoarei etape a acestui an agricol : campania lucrărilor de toamnă.

Pentru ca fiecare din ele să se încadreze în perioada optimă, s-a apreciat că e necesar să se evite suprapunerea lucrărilor de recoltare și de semănat. Realizarea acestui deziderat este condiționată de o cît mai judicioasă planificare a acestor lucrări. **În acest scop, consiliile agricole împreună cu uniunile cooperatiste și trusturile întreprinderilor agricole de stat vor îndruma și urmări ca fiecare unitate agricolă să-și întocmească un plan operativ pe care să-l respecte și să-l realizeze.**

În organizarea recoltărilor, la fiecare cultură, trebuie să se asigure respectarea unor cerințe specifice : la floareasoarelui să se ia măsuri pentru uscarea semințelor și eliberarea terenurilor de tulpini ; recoltarea sfeclei de zahăr să se încheie pînă la 1 noiembrie în toată țara, urmărindu-se respectarea graficelor stabilite ; recoltarea porumbului va începe în primul rînd pe terenurile destinate grîului ; la recoltarea cartofilor se va da toată atenția utilizării mijloacelor mecanizate, sortării înainte de însilozare, asigurării unui material semincer de calitate ; se vor recolta și valorifica la timp orezul, cînepa, inul, ricinul și celelalte culturi tehnice.

Un loc aparte în preocupările unităților agricole trebuie să îl ocupe lucrările din sectorul vitipomicol — culesul și valorificarea strugurilor și fructelor, plantarea viilor și pomilor, îngrijirea plantațiilor de vii și pomi etc.

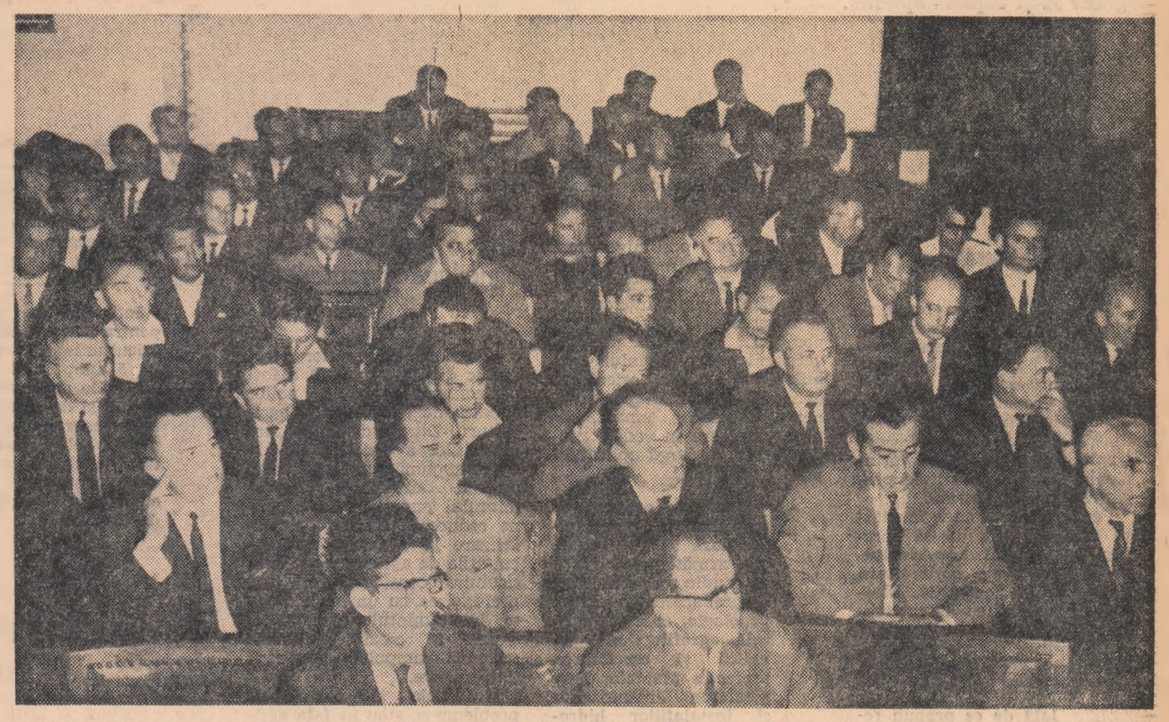

Aspect din timpul lucrărilor plenarei.

LA LEGUME

Deficiențe care trebuie grabnic lichidate

Așa cum a reieșit din referatul prezentat de tovarășul ing. **Nicolae Ionescu** vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, și din dezbateri, statul a sprijinit dezvoltarea legumiculturii cu materiale de construcție, îngrășăminte, semințe, utilaje pentru irigații etc. Ca urmare s-au extins suprafețele de legume irigate cu aproape 10 000 de hectare, suprafețele de răsadnițe în cooperativele agricole cu 74 ha, iar culturile protejate cu polietilenă au ajuns la 700 ha. Au fost, totodată luate măsuri pentru realizarea în acest an a 60 ha de sere.

Din datele Departamentului de valorificare a legumelor și fructelor prezentate de ing. **Nicolae Ștefan**, primvicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole, reiese că pînă la mijlocul lunii august fondul de stat fusese asigurat cu o cantitate de legume cu 7 960 de tone mai mare decît în aceeași perioadă a anului trecut. Totuși, aceste date, chiar dacă certifică depășirea sarcinilor planificate, nu reflectă o situație bună în aprovizionarea cu legume a pieței și în realizarea sarcinilor de export.

O primă cauză: nerealizarea suprafețelor planificate

Din cele 200 000 ha prevăzute să se cultive cu legume în acest an (100 600 ha în cooperative agricole, 10 650 ha în unități agricole de stat) s-au realizat 185 000 ha, adică numai 92 la sută din plan. Aproape 8 000 ha de legume nu au fost cultivate în cooperativele agricole, îndeosebi în cele din regiunile București, Oltenia, Argeș, Crișana, Dobrogea și Ploiești. Această tendință de reducere a suprafețelor cu legume, întîlnită și în gospodăriile de stat, a fost apreciată de plenară ca o manifestare de indisciplină din partea celor chemați să asigure respectarea planului : consiliile agricole. Au fost neglijate de unitățile producătoare mai cu seamă culturile de primă apariție.

Cu toate greutățile provocate de o asemenea situație, tendința de a nu se materializa suprafețele indicate a continuat ; din cele 30 000 ha prevăzute a se realiza cu culturi succesive s-au semănat doar 20 000 ha.

Concluziile plenarei au precizat că pentru remedierea acestei situații munca trebuie să înceapă fără întîrziere. **E nevoie, în primul rînd, să se însămînțeze în continuare acele culturi destinate consumului de toamnă-iarnă, să se urmărească modul în care se materializează pe teren. Vor trebui însămînțate astfel, în această toamnă, cel puțin 10 000 ha cu legume de primă apariție, acțiune pentru care sînt necesare o cît mai bună pregătire a terenului, realizarea unor însămînțări eșalonate, protejarea culturilor peste iarnă.**

Tot de pe acum se cer create condițiile pentru ca în anul 1968 suprafețele cultivate cu legume să crească în toate regiunile. Consiliile agricole sînt direct răspunzătoare de realizarea suprafețelor. Acțiunea este condiționată și de existența unor materiale strict necesare pentru confecționarea răsadnițelor, a adăposturilor de material plastic, a serelor. Această problemă a fost susținută în cuvîntul lor printre alții de ing. Ion Albulescu, președintele Consiliului agricol al orașului București și de ing. Ilie Frigioiu vicepreședinte al uniunii regionale a cooperativelor Ploiești. **De aceea, de pe acum — așa cum s-a precizat la plenară — uniunile cooperatiste trebuie să se preocupe de asigurarea acestor materiale.**

Mai multă atenție semințelor

Principalul aspect dezbătut a fost acela al cauzelor care au determinat în acest an apariția, în toate regiunile, a fenomenului de încrețire și deformare a fructelor, la hibridul 10 x Bizon. Discuțiile au dezvăluit însă o serie de lipsuri existente în diferitele verigi ale producerii de semințe de legume.

Analizînd toate aceste aspecte plenara a stabilit ca deosebit de urgente cîteva acțiuni. Va fi astfel organizată în cel mai scurt timp studierea — cu ajutorul celor mai buni specialiști din producție și din sectorul de cercetare — cauzelor care au determinat greutățile întîmpinate cu sămînța de roși 10 x Bizon, pentru a se putea stabili răspunderile și a se lua măsuri de evitare pe viitor a repetării situației.

S-a apreciat că **e necesară îmbunătățirea activității de cercetare, specialiștii din acest sector fiind chemați să pună la dispoziția producției soiuri și hibrizi de legume corespunzătoare cerințelor.** E nevoie, totodată, de o mai atentă și competentă îndrumare tehnică a unităților producătoare de semințe de legume, ca și pe întreaga filieră parcursă de semințe pînă în momentul folosirii lor. **Pentru producția anului viitor, vor trebui luate măsuri ca pe toate suprafețele și la toate culturile să se asigure sămînță de cea mai înaltă productivitate.**

Agrotehnica să fie cunoscută și aplicată

A reieșit din dezbaterile la plenară că ceea ce mai frînează încă obținerea unor producții mari și constante este și modul defectuos în care multe unități aplică agrotehnica.

Unii participanți — printre alții, ing. Alexandru Negrea, vicepreședinte al Uniunii regionale a cooperativelor agricole București — au vorbit despre necesitatea ca oamenii de știință să elaboreze recomandări noi, corespunzătoare cerințelor actuale ale legumiculturii, să stabilească în mod diferențiat elementele agrotehnice pentru legumicultura practicată în condiții de cîmp, de irigare, dar mai cu seamă pentru cea practicată în diferite sisteme de adăposturi, solarii și sere.

Apelurile adresate în această privință cercetătorilor sînt desigur legitime. Dar tot din discuții a reieșit că în multe unități nu se aplică nici reguli agrotehnice elementare și bine cunoscute. Întreținerea culturilor nu e o preocupare generală. Există mari suprafețe de tomate neprășite și foarte multe culturi îmburuienite în toate regiunile, dar mai ales în Oltenia, Galați, Brașov, Cluj.

În sfîrșit, unul din mijloacele tehnice cele mai eficiente de sporire a producției, obligator în legumicultură — irigația — este neglijat. În anul acesta nu au fost cultivate în condiții de irigare decît 65 la sută din suprafețele prevăzute cu legume ale cooperativelor agricole. Această situație este o urmare a faptului că specialiștii din unități și consiliile agricole, îndeosebi din regiunile București, Galați, Banat, Dobrogea și Ploiești au desconsiderat indicația conducerii de stat și de partid de a se iriga în acest an toate suprafețele cu legume.

Toate aceste acțiuni sînt încă deosebit de actuale. Se află încă în cultură produsele legumicole destinate aprovizionării pieței, industriei și livrării la export pînă la venirea iernii.

Pentru a asigura recolte maxime și de bună calitate, consiliile agricole și uniunile cooperatiste trebuie să se preocupe — așa cum s-a subliniat în concluziile plenarei — de întreținerea în continuare a culturilor, de executarea irigațiilor mai ales la culturile succesive, de aplicarea tratamentelor fitosanitare, de folosirea polietilenei pentru prelungirea recoltărilor, într-un cuvînt, de întregul complex de lucrări agrotehnice.

Contractul — actul de bază al acțiunii de valorificare

O serie de deficiențe apărute în acest an în aprovizionarea oamenilor muncii, ca și în realizarea sarcinilor de export, se datoresc defecțiunilor ivite în activitatea Departamentului de valorificare a legumelor și fructelor.

Exemplificîndu-le, participanții la plenară au ridicat însă și alt aspect al problemei, nerespectarea obligațiilor contractuale de către cooperativele agricole.

Luînd în discuție aceste aspecte, plenara a stabilit necesar ca **actul contractual încheiat între oficiile de valorificare și unitățile producătoare să fie considerat de ambele părți cu toată seriozitatea, încălcarea prevederilor lui atrăgînd după sine rigorile legii. Stabilirea de contracte reale, dar care să reflecte pe deplin posibilitățile, cu prevederea unor obligații precise pentru ambele părți va duce, fără îndoială, la dezvoltarea producției legumicole. Întreaga acțiune de contractare a întregului fond de marfă din anul viitor va trebui încheiată pînă cel tîrziu la 1 octombrie.**

Sesizîndu-se faptul că multe din deficiențele ivite în timpul recoltărilor s-au datorat numărului insuficient de brațe de muncă antrenate în general în sectorul legumicol al cooperativelor agricole, discuțiile au abordat și problema metodelor de cointeresare a unităților și membrilor cooperatori. A fost astfel apreciat efectul măsurilor luate de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, de cointeresare a legumicultorilor ce participă la realizarea sarcinilor de export. În timpul dezbaterilor s-au prezentat și s-au sugerat și alte forme de cointeresare inițiate și aplicate prin grija uniunilor cooperatiste. În regiunea Banat a informat ing. Ion Coroiu, vicepreședinte al uniunii regionale a cooperativelor, în 64 de cooperative s-au introdus diferite forme de stimulare care să cointereseze pe producători și pentru producția de legume destinată consumului intern. Despre această preocupare a vorbit și ing. T. Stoleru, directorul Trustului I.A.S. Galați. Participanții la plenară au precizat însă că **aplicarea diverselor mijloace de cointeresare trebuie să urmărească nu numai realizarea unor cantități, ci și respectarea anumitor indici de calitate.**

★

Deoarece rezolvarea problemelor discutate în cadrul plenarei nu suferă amînare, Consiliul Superior al Agriculturii va trece, în perioada imediat următoare, la efectuarea unei ample analize a situației și rezultatelor de pînă acum în legumicultură, în scopul înlăturării tuturor deficiențelor existente. Asemenea analize vor fi efectuate și de către Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție. Concluziile acestor analize vor sta la baza definitivării sarcinilor legumiculturii pe 1968 și la stabilirea planului de măsuri pe baza căruia se va trece la înfăptuirea lor.

ÎN DEZBATERE

STUDIUL PRIVIND DEZVOLTAREA ÎNVĂŢĂMÎNTULUI SUPERIOR

„Studiul privind dezvoltarea învăţămîntului superior" continuă să preocupe numeroşi oameni ai muncii din întreaga ţară, interesaţi să găsească răspunsuri cît mai juste problemelor ridicate în documentul respectiv, cu privire la pregătirea specialistului cu calificare superioară, la conţinutul procesului de învăţămînt, la baza materială a învăţămîntului. Pe această temă, revista noastră a solicitat unor cadre didactice de la Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iaşi, cît şi unor specialişti din unităţi de cercetare şi de producţie din regiune să-şi expună opiniile.

Ing. Ilie BUZILĂ

vicepreşedinte al Consiliului agricol regional :

Facultăţi generale

În ultimii ani am putut să cîntăresc în bună măsură pregătirea tinerilor ingineri agronomi şi horticoli şi trebuie să mărturisesc că nu arareori am fost frapat de îngustimea orizontului ştiinţific al unora dintre aceştia. Mi-am format treptat convingerea că principala cauză o constituie pregătirea lor unilaterală.

Personal, în timpul facultăţii am avut prilejul să aprofundez şi cursul de agricultură şi cursul de horticultură şi pe cel de zootehnie. Ulterior, în activitatea de producţie pe care am desfăşurat-o, n-am întîlnit vreun inginer agronom pregătit astfel, care să nu fi dat rezultate bune.

Iată de ce propun reînfiinţarea facultăţilor agronomice generale. Întrucît este nevoie totuşi şi de specializare, este indicat să se apeleze ulterior — după absolvire — la cursuri organizate strict în acest scop.

Prof. dr. doc. Nicolae BUCUR

Specializarea, problemă de bază

Gradul de experienţă, priceperea specialistului în agricultură constituie factori determinanţi pentru obţinerea succeselor în activitatea de producţie. Însuşirea unor cunoştinţe profesionale temeinice trebuie să se realizeze, neîndoielnic, în anii universitari. În condiţiile progresului ştiinţei şi tehnicii contemporane, ale dezvoltării rapide a economiei şi culturii, specialistul agricol trebuie însă să se perfecţioneze continuu, să devină un om cu înaltă calificare. Specializarea, perfecţionarea, se realizează în prezent, îndeosebi la locul de muncă. Consider însă că cea mai potrivită formă a specializării rămîne învăţămîntul post-universitar, ale cărui cursuri aş propune să fie alcătuite din lecţii teoretice, legate de specialitatea respectivă, completate cu lucrări practice de laborator şi de teren, precum şi din lucrări care depăşesc aria specialităţii.

Pregătirea postuniversitară nu trebuie să repete forma aşa-zisă de reîmprospătare periodică a cunoştinţelor, ce se organizează la „Casa agronomului". Pregătirea postuniversitară a agronomului trebuie să urmărească orientarea existentă acum în perfecţionarea medicilor umani, de pildă, care are în vedere probleme noi, cu largă aplicabilitate în medicină.

Concret, propun ca specializarea postuniversitară să fie axată pe următoarele grupe de studiu : fitocenologie şi producerea furajelor, pedologie, chimie agricolă, agrofitotehnie, genetică şi ameliorare, protecţia plantelor, exploatarea amenajărilor şi instalaţiilor hidroameliorative, exploatarea maşinilor agricole, economia agriculturii şi creşterea animalelor în exploatări zootehnice.

Ing. Vanghele BOUROŞ

vicepreşedinte al Uniunii regionale a cooperativelor agricole de producţie :

Facultăţi de zootehnie

Şi în cooperativele agricole din ţara noastră, zootehnia trebuie să devină în scurtă vreme cartea de vizită a agriculturii. După părerea mea şi a altor specialişti, medicul veterinar îşi concentrează în prezent atenţia îndeosebi asupra acţiunilor sanitar-veterinare, rămînîndu-i prea puţin timp pentru rezolvarea problemelor ce se referă la creşterea efectivelor. Ori, azi, creşterea animalelor (selecţie, ameliorarea raselor, baza furajeră etc.) este factorul de cea mai mare importanţă. Rezultatele foarte bune obţinute în producţie, în cooperativele agricole, de către puţinii ingineri zootehnişti existenţi în reţea, mă determină să propun ca

începînd chiar cu noul an universitar să fie reînfiinţate facultăţile zootehnice.

Conf. Dumitru Roşca

decanul Facultăţii de agricultură :

Cîte 5 ani pentru agricultură şi horticultură

Învăţămîntul superior agronomic din ţara noastră a fost perfecţionat în cadrul noilor condiţii de dezvoltare a agriculturii. Durata de şcolarizare a studiilor a variat de la 4 la 5 ani şi jumătate. În „Studiul privind dezvoltarea învăţămîntului superior" se propune reducerea duratei de şcolarizare la 4 ani, pentru facultăţile de agricultură şi horticultură, considerîndu-se că prelungirea cu un an a duratei învăţămîntului general şi liceal a creat premizele scurtării timpului pregătirii universitare.

Multiplele şi complexele probleme ce stau în faţa agriculturii noastre socialiste reclamă însă un profil tot mai larg de pregătire a specialiştilor. Inginerul agronom are nevoie de ample cunoştinţe legate nu numai de agrotehnica plantelor de cîmp, ci şi de plantaţiile de pomi şi viţă de vie, legumicultură ca şi de tehnica creşterii şi îngrijirii animalelor. Inginerul horticol, trebuie să cunoască şi agrotehnica culturilor de cîmp. Ambelor categorii de specialişti le revine şi sarcina de a executa lucrări de îmbunătăţiri funciare. De aci — necesitatea eşalonării cursurilor pe o perioadă mai mare de timp decît cea prevăzută în „Studiu", determinată de numărul mare de discipline ce urmează a fi parcurse.

Iată de ce propun pentru facultăţile de agricultură şi horticultură, 5 ani : 2 ani pentru materiile de cultură generală şi de cultură tehnică generală iar restul pentru cele de specialitate, inclusiv practica din ultimul an, pentru elaborarea proiectului de diplomă.

Ing. Gheorghe IFTODE

inginer şef al Gospodăriei de stat Bucium:

Curs de fitofarmacie

Nu ştiu cine a spus că inginerul trebuie să fie o sinteză între teorie şi practică, între organizare şi execuţie ; a avut perfectă dreptate. Pentru aceasta este nevoie de o corelare mai justă între prelegerile universitare şi activităţile aplicative. Verificînd cunoştinţele multor absolvenţi am constatat că deseori ei sînt înarmaţi doar cu elemente teoretice. Puţini cunosc cum arată dăunătorii plantelor agricole, cum se combat bolile plantelor.

Aş propune înfiinţarea unui curs de fitofarmacie, plasat în anul al 3-lea de învăţămînt, strîns legat de această problemă.

Conf. Vasile JUNCU

directorul Staţiunii experimentale hortiviticole Iaşi :

Rolul fermelor didactice-experimentale

Practica didactică şi practica în producţie a studenţilor constituie o unitate organică a procesului de învăţămînt. Experienţa a demonstrat pe deplin necesitatea ca un număr cît mai mare de lucrări practice să fie executate în condiţii de producţie, chiar şi în perioada desfăşurării cursurilor teoretice. Dar unele institute agronomice nu dispun la ora actuală de ferme didactice-experimentale corespunzătoare, fiind lipsite de posibilitatea de a executa cu studenţii lucrările respective. Executarea acestor lucrări într-o gospodărie agricolă din vecinătatea institutelor agronomice nu permite rezolvarea integrală a problemelor cercetate de studenţi, deoarece, din motive obiective, conducerile unităţilor nu pot organiza anumite lucrări în funcţie de programa de învăţămînt, ele avînd în primul rînd răspunderi pentru îndeplinirea sarcinilor de plan.

Un institut agronomic ar trebui să dispună, aşadar, de ferme didactice perfect organizate, activitatea lor trebuind — după părerea mea — să fie desfăşurată în cea mai mare parte cu forţele studenţilor. Fermele didactice-experimentale, complexe, pendinte de institutele agronomice, organizate, dotate şi îndrumate corespunzător, lucrînd după un regim financiar potrivit scopului propus (experimental şi de producţie) vor permite, totodată, şi cadrelor didactice să execute în bune condiţii lucrările lor de laborator, în cadrul programului de cercetare.

Ing. Iancu PANAIT

de la cooperativa agricolă din comuna Osoi, raionul Iaşi :

Diferenţiere după grade

Pentru ca viitorii specialişti să fie stimulaţi a-şi însuşi permanent tot ce se iveşte nou şi util în agricultură, propun

înfiinţarea gradelor, în funcţie de vechime şi de pregătire, fiecare nouă treaptă trebuind să constituie o cucerire importantă în activitatea inginerului agronom sau a medicului veterinar.

Ioan NICOLAEV

subinginer la Consiliul agricol raional Iaşi :

Terminologii adecvate s.tuaţiilor

În capitolul intitulat „Profilul pregătirii specialistului cu calificare superioară" din „Studiul" supus discuţiei noastre, între altele se precizează că urmează a fi înfiinţate facultăţi de **conductori agronomi** (agricultură, horticultură, zootehnie) cu durata de şcolarizare de 2 ani.

În ce priveşte durata studiilor n-ar fi obiecţii. Cu denumirea, însă, nu sînt de acord şi cred că aceeaşi părere este împărtăşită de tinerii care ar voi să urmeze astfel de facultăţi. Noţiunea de conductor — relativ nouă în nomenclatura agricolă — vizează, acum, conductorii de atelaje, iar în noua accepţiune mi se pare cel puţin bizară.

Mult mai potrivită, din toate punctele de vedere, ar fi denumirea de subinginer. Cred că ar fi util să se precizeze şi ce funcţii vor îndeplini absolvenţii acestor facultăţi : de subingineri sau de tehnicieni ?

Anchetă consemnată de Al. RAICU

Studenţii agronomi în timpul practicii de vară la o întreprindere agricolă de stat. Foto : AGERPRES

Concurs de admitere în licee, şcoli profesionale şi şcoli tehnice de maiştri din reţeaua Consiliului Superior al Agriculturii

1. Licee agricole

Liceele agricole pregătesc tehnicieni în specialităţile : agronomie, horticultură, protecţia plantelor, culturi irigate, mecanică agricolă, zootehnie, veterinară, cadastru şi organizarea teritoriului, îmbunătăţiri funciare (cu durata de 5 ani) precum şi cadre medii economice în specialitatea contabilitate agricolă (cu durata de pregătire de 4 ani).

După terminarea cursurilor absolvenţii vor lucra ca ajutoare directe ale inginerilor, medicilor veterinari şi cadrelor cu pregătire economică superioară din unităţile agricole de stat şi cooperatiste.

După obţinerea diplomei de bacalaureat, absolvenţii au dreptul să-şi continue studiile în învăţămîntul superior în aceleaşi condiţii ca şi absolvenţii liceelor de cultură generală.

Pe timpul şcolarizării elevii liceelor agricole pot primi burse de stat în funcţie de rezultatele la învăţătură şi purtare şi de situaţia materială a părinţilor. De asemenea, ei primesc gratuit în proprietate personală, manuale şcolare şi echipament de lucru.

La concursul de admitere se primesc absolvenţi ai şcolilor generale în vîrstă de pînă la 18 ani împliniţi în cursul anului (1 ianuarie — 31 decembrie 1967) indiferent de localitatea în care domiciliază.

Concursul de admitere va avea loc între 1 şi 7 septembrie 1967 şi constă în probe scrise şi orale la limba română şi matematică, din materia prevăzută în programele şcolare din clasele V—VIII.

Înscrierile se fac între 15—31 august — la sediul fiecărui liceu agricol, în baza unei cereri însoţită de următoarele acte :

— certificat de naştere (copie legalizată) de şcoala la care se face înscrierea.

— diploma de absolvire a şcolii de 8 ani (în original).

— certificat de sănătate eliberat de dispensar, policlinică, spital sau „fişa" copilului de 0—15 ani.

2. Şcoli profesionale

În şcolile profesionale se pregătesc cadre de muncitori calificaţi în următoarele meserii :

a. *Meserii cu durata de pregătire de 3 ani*

— mecanici agricoli, lăcătuşi şi mecanici de întreţinere şi reparaţii pentru utilaje de construcţii şi terasamente, strungari, sudori electricieni pentru centrale şi staţii electrice, electricieni de întreţinere şi reparaţii şi tîmplari universali.

b. *Meserii cu durata de pregătire de 2 ani*

— maşinişti pentru utilaje de terasamente.

Pe toată durata şcolarizării, elevii primesc gratuit uniforma şcolară, echipament de protecţie, rechizite şcolare, cazare şi masă în căminul şi cantina şcolii, precum şi manuale în folosinţă.

Absolvenţii şcolilor profesionale care au dat rezultate bune în muncă, după un stagiu de 3 ani în producţie, pot urma cursurile şcolilor tehnice de maiştri.

La concursul de admitere care va avea loc între 1—10 septembrie 1967 se primesc absolvenţi ai şcolii generale în vîrstă pînă la 18 ani împliniţi în cursul anului (1 ianuarie — 31 decembrie 1967) care au domiciliul în regiunea în care funcţionează şcoala respectivă, pe baza unei recomandări date de o unitate agricolă.

Concursul constă din probe scrise şi orale la limba română şi matematică din materia prevăzută în programele claselor V—VIII.

3. Şcoli tehnice de maiştri

În şcolile tehnice de maiştri ale Consiliului Superior al Agriculturii se pregătesc cadre în următoarele specialităţi :

a) *Specialităţi cu durata de pregătire de 2 ani*

— maiştri construcţii hidrotehnice

— maiştri lăcătuşi mecanici pentru utilaje de construcţie şi terasamente.

b) *Specialităţi cu durata de pregătire de 3 ani*

— maiştri mecanici agricoli

În timpul şcolarizării elevii primesc o indemnizaţie lunară corespunzătoare cu salariul mediu tarifar pe ultimele 12 luni.

După terminarea şcolii, absolvenţii se reîntorc la unităţile care i-a recomandat fiind încadraţi conform calificării lor profesionale.

La concursul de admitere, care va avea loc între 1—10 septembrie 1967 se primesc absolvenţi ai şcolilor profesionale sau ai altor şcoli echivalente precum şi muncitori calificaţi prin cursuri de scurtă durată absolvenţi ai şcolii medii de cultură generală, care sînt încadraţi în ultima sau penultima categorie a reţelei tarifare aplicată în ramura în care lucrează.

Candidaţii trebuie să aibă o practică în meseria pentru care s-au pregătit în şcoala absolvită de cel puţin 3 ani şi stagiul militar satisfăcut.

Înscrierile la concursul de admitere se fac între 15—31 august 1967 la sediul fiecărei şcoli în baza unei cereri însoţită de următoarele acte :

— certificat de naştere în original şi copie (copia certificată de şcoală se anexează la cerere, iar originalul se restituie).

— certificat de studii (în original)

— buletin de analiza sîngelui, efectuată cu maximum 3 săptămîni înainte de concurs.

— rezultatul examenului radiologic pulmonar (radioscopie, radiografie sau microradiografie) efectuat cu cel mult 3 luni înainte de concurs.

— certificat medical eliberat de circumscripţia medico-sanitară la care candidatul este luat în evidenţă,

— recomandarea întreprinderii sau instituţiei unde lucrează,

— adeverinţă de vechime în practicarea meseriei, eliberată de întreprinderea unde lucrează,

— adeverinţă din care să rezulte categoria de încadrare tarifară avută în producţie.

— dovadă de satisfacerea stagiului militar.

Concursul de admitere se va da din materia prevăzută în programele şcolare ale şcolilor profesionale, la următoarele obiecte :

— matematică (scris şi oral)

— tehnologia meseriei (oral)

— desen tehnic — lucrare grafică — (schiţa unei piese specifice meseriei)

Candidaţii reuşiţi la concurs vor încheia contract-angajament cu unităţile agricole care i-au recomandat la concursul de admitere.

★

Informaţii suplimentare se pot obţine de la secţiile de învăţămînt din întreaga ţară şi de la sediile liceelor agricole, şcolilor profesionale şi şcolilor tehnice de maiştri.

Actualitate şi finalizare în cercetarea agricolă

(Urmare din pag. 1)

roase şi hibrizi. O serie de cercetări au dus la stabilirea de noi măsuri tehnice privind combaterea eroziunii solului şi folosirea terenurilor în pantă prin plantaţii de vii şi pomi.

Cercetările din compartimentul creşterii şi apărării sănătăţii animalelor au fost orientate, pe de o parte, în direcţia fundamentării ştiinţifice a sistemului de creştere de tip industrial, iar pe de altă parte, în direcţia elaborării celor mai eficace metode privind ameliorarea, selecţia, alimentaţia, profilaxia şi combaterea bolilor. Dintre rezultatele obţinute merită a fi subliniate cele privind crearea, în cadrul bazei experimentale şi staţiunilor experimentale, a unor linii de taurine cu o producţie de 4 200—4 500 l lapte, performanţele realizate prin testarea reproducătorilor după descendenţă la porcine, lucrările pentru formarea de linii cu producţie superioară la rasa de ovine Merinos de Palas. O realizare meritorie în acest sector o reprezintă obţinerea hibrizilor la păsările ouătoare şi livrarea materialului de reproducţie către combinatele avicole industriale. Prin cercetările de alimentaţie şi tehnologia nutreţurilor au fost elaborate şi verificate o serie de reţete de nutreţuri combinate şi supernuclee, în vederea înlăturării deficitului.

Cercetările abordate în domeniul patologiei animale au dus la rezultate pozitive în aplicarea experimentală a unor variante de vaccin cu adjuvanţi imunogeni, precum şi în sterilizarea organismului de leptospire cu ajutorul unor antibiotice. A fost realizată o nouă formă de vaccin contra bolii lui Aujesky, iar metodele de diagnostic şi combatere stabilite la tuberculoza bovină constituie premiza ştiinţifică a lichidării acestei boli.

În corelaţia strînsă cu programul vast de îmbunătăţiri funciare, stabilit pentru agricultură, cercetările din acest sector au dus la obţinerea unor rezultate privind proiectarea, executarea şi exploatarea sistemelor de irigaţii, construcţiile pe terenuri cu loess, metodele de control a execuţiei digurilor şi barajelor de pămînt, măsurile pentru îndepărtarea excesului de umiditate prin lucrări agroameliorative uşoare, raionarea proprietăţilor hidrofizice ale solurilor din zona irigabilă a Cîmpiei de Vest, raionarea agropedologică şi bonitarea terenurilor agricole din Dobrogea etc.

Nivelul actual atins în gradul de mecanizare a agriculturii noastre, necesitatea perfecţionării continue a acestui proces a condus, pentru sectorul respectiv, la cercetări detaliate privind completarea tipurilor de maşini necesare mecanizării culturii grîului, porumbului, cartofilor, sfeclei de zahăr, precum şi a extinderii mecanizării în zootehnie, legumicultură, viticultură, pomicultură, la lucrările pe terenuri în pantă. Au fost obţinute rezultate privind elaborarea de tehnologii noi de exploatare, întreţinere şi reparare a utilajelor agricole. De asemenea, cercetările au cuprins lucrări de verificare în producţie a comportării principalelor maşini din fabricaţia în serie.

Unul dintre dezideratele actuale de bază este scurtarea la maximum a drumului cercetare-producţie. Într-adevăr, promovarea la scara producţiei a recomandărilor şi metodelor rezultate din cercetările experimentale reprezintă etapa finală şi hotărîtoare a activităţii ştiinţifice. **În Expunerea cu privire la îmbunătăţirea organizării şi îndrumării activităţii de cercetare ştiinţifică, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al C.C. al P.C.R., arăta că : „În competiţia ştiinţifică internaţională se afirmă şi mai puternic şi devine mai bogată ţara ai cărei cercetători reuşesc să soluţioneze mai repede problemele, să aplice în practică mai iute concluziile dobîndite".** În vederea traducerii în viaţă a acestui element hotărîtor şi determinant pentru orice realizare cu caracter aplicativ este necesară o cotitură radicală în întregul mod de a aborda problema. Principiul de bază de la care va trebui să pornim cu hotărîre constă în a considera cercetarea numai ca o treaptă a introducerii noului în procesul de producţie agricolă ; transpunerea rezultatelor temei respective în viaţă este o altă etapă obligatorie în realizarea planului economic. Măsurile luate începînd din acest an de elaborare a unui plan de valorificare a rezultatelor obţinute anterior, de stabilire a unui beneficiar unic încă de la elaborarea planului tematic reprezintă doar un început. Acţiunea trebuie continuată cu perseverenţă pînă la realizarea unui flux coordonat şi operativ laborator — staţiune pilot — producţie.

Rezultatele obţinute în toate sectoarele activităţii de cercetare din agricultură constituie, fără îndoială, o contribuţie de seamă la creşterea continuă a gradului de tehnicitate în această ramură a economiei. Sarcinile planului economic de stat impun în continuare contribuţia nemijlocită a ştiinţei — ca parte indisolubilă a acestui plan — la crearea unei agriculturi moderne, bazată pe o tehnologie avansată şi un înalt grad de mecanizare.

Obiectivele de bază ale cercetării pentru perioada următoare implică îndreptarea eforturilor principale spre crearea şi introducerea în cultură a unor soiuri şi hibrizi de mare productivitate, ameliorarea raselor de animale prin crearea de tipuri şi linii de mare producţie şi cît mai specializate, chimizarea şi mecanizarea pe baza unor soluţii cu eficienţă superioară, dezvoltarea creşterii animalelor în complexe de tip industrial, elaborarea unor metode eficace de combatere a dăunătorilor, extinderea irigaţiilor şi folosirea cît mai raţională a fondului funciar.

Spre aceste direcţii principale, care determină progresul în toate sectoarele agriculturii, trebuie concentrate mijloacele şi forţele de cercetare. Se impune, în acelaşi timp, o preocupare susţinută pentru ridicarea eficienţei temelor luate în cercetare. **Din acest punct de vedere considerăm de o deosebită importanţă concentrarea cercetărilor majore (ca de exemplu cele privind ameliorarea plantelor şi animalelor) în anumite şi mai puţine unităţi de cercetare, dotarea puternică a acestora cu mijloace materiale şi cadre, şi conturarea, în fiecare din aceste unităţi, a unei probleme precise, de maximă utilitate şi eficienţă, spre a cărei rezolvare să converge toate cercetările de detaliu.**

Ca urmare a activităţii desfăşurate de Consiliul Naţional al Cercetării Ştiinţifice, de comisiile pe ramuri şi departamentale s-au făcut paşi simţitori în ierarhizarea direcţiilor de cercetare, în stabilirea obiectivelor şi a căilor de rezolvare, pentru cea mai mare parte a colectivelor de lucru. O deosebită importanţă prezintă acum **preocuparea pentru folosirea cît mai justă a potenţialului ştiinţific de care dispunem.** Apreciem că pe această linie există încă o dispersare a forţelor de cercetători şi că, în actuala fază de diversificare a ramurilor şi domeniilor de cercetare, ramuri în strînsă întrepătrundere şi dependenţă, existenţa în cadrul unor staţiuni experimentale a 1—2 cercetători pentru o ramură a agriculturii nu mai poate fi considerată ca normală. Gruparea acestora în colective mai largi şi închegate ar permite, într-adevăr, valorificarea cunoştinţelor şi activităţii lor în mod mai eficient. Organizarea pe aceste principii a activităţii va conduce, în mod neîndoielnic, la întărirea prestigiului staţiunilor experimentale ca unităţi de cercetare şi la fundamentarea concepţiei că acestea reprezintă centre ştiinţifice moderne, veritabile posturi ale ştiinţei în toate zonele în care activează.

Alături de cercetările de dezvoltare, de latura aplicativă a cercetării ştiinţifice, **progresul actual impune, pe zi ce trece, o tot mai largă şi competentă abordare a problemelor cu aspect fundamental.** Viaţa ştiinţifică demonstrează că cercetarea este un proces complex care include în mod inseparabil cele două laturi. Pentru a exemplifica mai bine cele de mai sus este suficient să amintim că în genetică direcţiile principale de cercetare fundamentală urmăresc, în prezent, probleme ale eredităţii moleculare, modalităţile de transmisie ale informaţiei genetice, chimismul mutaţiilor şi mecanismul lor, bazele chimice ale codului de informaţie genetică ş.a. Aceste studii tind spre cunoaşterea mecanismului intim care dirijează creşterea, dezvoltarea şi transformarea organismelor, precum şi a factorilor fizici şi chimici care determină variabilitatea eredităţii. Dezvoltîndu-se pe această bază a cercetărilor fundamentale, lucrările de genetică aplicativă duc pe zi ce trece la elaborarea şi promovarea unor procedee noi de ameliorare — prin încrucişare, consangvinizare, hibridare — care în ansamblul lor formează un adevărat sistem nou, sistem ce corespunde mai bine cerinţelor marii producţii moderne — specializate. Dotarea tehnică, specializarea şi perfecţionarea unui număr cît mai mare de cercetători care să activeze în acest domeniu al cercetării reprezintă un important deziderat al prezentului.

Programul luminos de dezvoltare a economiei noastre naţionale adoptat de cel de al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, rolul important rezervat agriculturii în ansamblul măsurilor menite să ducă la înflorirea patriei, fac posibilă aplicarea celor mai înaintate metode şi procese de sporire a producţiei.

Intensificînd munca de cercetare şi legîndu-şi strîns activitatea de problemele noi impuse de dezvoltarea economiei, oamenii de ştiinţă, toţi lucrătorii ştiinţifici vor continua să elaboreze cele mai bune soluţii tehnice care să ducă la îndeplinirea şi depăşirea obiectivelor propuse. Perfecţionarea continuă a muncii de cercetare constituie datoria şi satisfacţia cea mai mare a tuturor cercetătorilor din acest sector.

VARIETĂŢI

„PRIETENIE"

Căprioară colonizată la rezervaţia naturală de la Slivuţ-Haţeg.

DE LA LUME ADUNATE

CE CULOARE ARE MAŞINA DV ?

Cercetătorul suedez Sigward Wiberg a ajuns, pe baza unei statistici şi a unor studii îndelungate, la concluzia că automobilele vopsite în culori stridente — roşu, verde, galben—ajung mai rar victimele unor accidente rutiere decît cele colorate în negru sau în culori sobre. Pe baza cercetărilor sale, Wiberg a propus ca în viitor automobilele să nu mai fie vopsite în culori închise.

FUSTELE SCURTE...

În Republica Federală a Germaniei a fost înfiinţată o ligă de luptă împotriva fustelor prea scurte. Doamna Rosemarie Schweitmann, preşedinta ligii, a declarat că din organizaţia pe care o conduce fac parte în special femei care au legături familiale cu producătorii şi comercianţii de textile. Ele au înfiinţat liga după ce au ajuns la concluzia că beneficiile întreprinderilor de textile scad proporţional cu lungimea fustelor.

RASPLATA

După ce scandalosul interpret de şlagăre deochiate, Claude François, a fost de două ori împroşcat cu roşii, uniunea ţăranilor din Normandia l-a ales „membru de onoare". „Vă mulţumim pentru faptul că aţi încurajat în mod activ vînzarea roşiilor noastre" — i-a spus preşedintele.

UN EROU SPORTIV

Brazilianul Paulo Darval deţine un record mondial în materie de traumatisme din cauza fotbalului. El a fost internat de 24 de ori pentru răni căpătate în timpul meciurilor. Cel mai interesant este faptul că Darval nu este fotbalist, ci suporter. De 12 ori el a fost rănit în timpul unor bătăi cu suporterii altor echipe, de două ori s-a prăbuşit împreună cu tribuna arhiplină, de patru ori a fost lovit de caii poliţiştilor, o dată într-o mare aglomeraţie a fost lovit de o femeie cu umbrela. Darval nu-şi mai aminteşte de împrejurările în care a căpătat celelalte răni.

E IMPOSIBIL SĂ MAI FII ROBINSON !

Tînăra australiană Terry Ridgway s-a înapoiat în patrie, după ce timp de aproape un an cercetase în totală singurătate o insulă de corali mai puţin cunoscută. Ar fi rămas şi mai mult timp acolo, dar o plictiseau diversi... turişti care făceau special escală pe insulă pentru a-l admira pe noul „Robinson".

PERIE DE DINŢI ELECTRICĂ

Deşi foarte mulţi oameni se spală pe dinţi, unii nu se spală suficient, iar alţii pur şi simplu nu ştiu să se spele cu periile simple de dinţi. Pentru a remedia acest neajuns unele firme din SUA au început să confecţioneze perii de dinţi automate. Făcînd de 11 mii ori pe minut mişcări oscilatorii în sus şi în jos peria electrică permite să se reducă cu mult timpul folosit pentru spălarea dinţilor.

INVENŢII ŞI INVENTATORI ROMÂNI ÎN AGRICULTURĂ

Alături de contribuţia însemnată adusă de Ion Ionescu de la Brad la afirmarea ştiinţei agricole româneşti — evidenţiată în numeroase rînduri, în preajma împlinirii a 150 de ani de la naşterea sa — secolul trecut a înregistrat multe invenţii şi inovaţii ce au dus la îmbunătăţirea tehnicii agricole şi au dovedit o dată mai mult geniul cu care este înzestrat poporul nostru.

Să amintim cîteva fapte care, la vremea lor, au fost consemnate la loc de cinste în presa română.

„ALBINA ROMÂNEASCĂ din 22 martie 1842 pomeneşte de un anume Iosif Caruzu, meşter din preajma Iaşului, realizatorul unei inovaţii care permite ca plugul să fie folosit „chiar şi 30 de ani". Textul, de loc zgîrcit ca dimensiuni, vădea o preocupare intensă pentru productivitatea muncii şi eficacitatea economică a inovaţiei ingeniosului tehnician. Tot în Moldova şi în aceeaşi vreme, aflăm din ziare că la şcoala de arte din Iaşi lucra un „plug prăşitor" ce dădea posibilitatea ca un om cu un cal să prăşească o falce întreagă cu cartofi în numai o zi (falce — veche măsură de suprafaţă folosită în Moldova, echivalînd cu 1,43 ha).

Şi la Bucureşti, după repetate încercări, dr. Zucker şi T. Gotlieb realizează — după cum arată „Documente privitoare la economia Ţării Româneşti" 1800—1850 culese de I. Cojocaru, o nouă *„maşină de treierat"*. Într-un raport adresat de autori domnitorului, se arată superioritatea acestei maşini faţă de cea englezească folosită pe atunci pretutindeni.

În şirul înnoitorilor tehnicii agricole româneşti din secolul al XIX-lea se află şi numele lui Petru Raica, care, după absolvirea Şcolii politehnice din Viena, renunţînd la perspectivele care i se ofereau acolo, a preferat să contribuie la progresul economic al Transilvaniei. Astfel, într-o vreme cînd concurenţa breslelor mai era încă intensă, iar cererea pieţei redusă, Raica învinge toate greutăţile ce i se pun, construind o serie de unelte şi maşini mai perfecţionate decît cele din străinătate. Este vorba de pluguri, semănători de porumb, secerători, maşini de desfăcut porumb, batoze, etc — invenţii care, la vremea sa, dovedeau un simţ practic deosebit.

Exemplele de inovatori şi inventatori în tehnica agricolă de pe meleagurile noastre nu se opresc aici. Nu este de loc întîmplător faptul că o publicaţie ca „România" (1837—38) îşi propunea, printre cele mai de seamă sarcini, să informeze cu cît mai multă regularitate cititorii despre „născocirile" privitoare la „îmbunătăţirea pămîntului...".

■ ZIG-ZAG ■ ZIG-ZAG ■ ZIG-ZAG ■

— Dacă apa pe care o aveţi e murdară ce măsuri de precauţie luaţi ?

— Întîi o filtrăm, apoi o fierbem şi o tratăm cu diverse substanţe chimice.

— Bravo ! Şi pe urmă ?

— Apoi bem bere.

Scriitorul spaniol Blasco Ibanez se opri în faţa unui panou de afişaj. Dar nu putea citi, căci îşi uitase ochelarii.

— Vă rog, citiţi-mi ce scrie aici — se adresă el unui trecător.

— Mă iertaţi, spuse acesta, dar sînt şi eu la fel ca dumneavoastră bătut de soartă. Nu ştiu carte.

— E prea bătrînă vaca, moşule !

— Ia-o, şi ai să vezi ce de carne de viţel ai să scoţi din ea.

Comicului francez Tati îi aparţine următorul „panseu" :

„Diferenţele între un pesimist, un optimist şi un realist apar evidente la vederea unei bucăţi de şvaitzer. Pesimistul vede doar găurile din şvaitzer, optimistul vede şvaitzerul, iar realistul îl mănîncă pur şi simplu".

— Da, m-am căsătorit cu un italian — îi spune o tînără americană prietenei sale. Claudio este un băiat excelent şi sînt sigură că pe viitor am să mă căsătoresc numai cu italieni.

NOILE ÎNTÎMPLĂRI ALE LUI PĂCALĂ (29)

Desene de Nic. NICOLAESCU

COMBINATUL CHIMIC
CRAIOVA
produce prin chimizarea complexă a gazului metan : îngrăşăminte cu azot pentru agricultură ; azotat de amoniu, uree, ape amoniacale, amoniac lichid.
Grupul produselor organice pentru industria de sinteză şi a maselor plastice ca : acid acetic, butanol, acetat de vinil monomer, polivinil acetat-emulsie, alcool polivinilic.

ANUNŢ

Oficiile raionale şi orăşeneşti pentru valorificarea legumelor şi fructelor angajează în condiţii avantajoase vînzători ambulanţi pentru aprovizionarea la domiciliu a populaţiei cu legume şi fructe.

Cei interesaţi pot obţine relaţii suplimentare la sediul oficiilor raionale şi orăşeneşti pentru valorificarea legumelor şi fructelor.

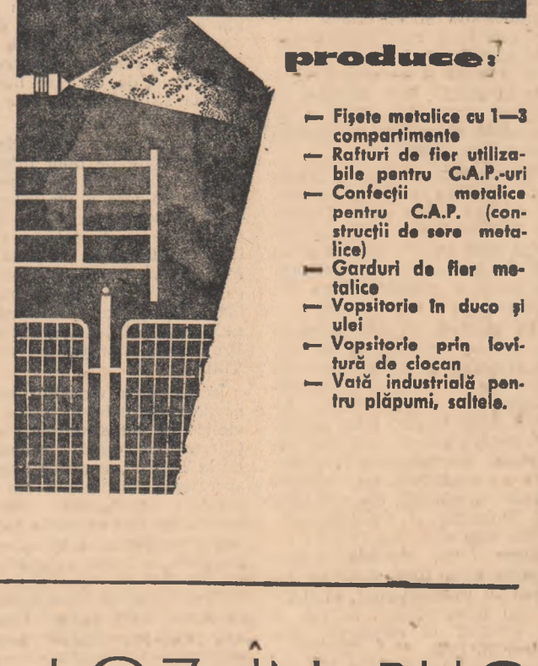
INDUSTRIA LOCALĂ
TITU
SECŢIA METALURGIE
produce:
— Fişete metalice cu 1—3 compartimente
— Rafturi de fier utilizabile pentru C.A.P.-uri
— Confecţii metalice pentru C.A.P. (construcţii de sere metalice)
— Garduri de fier metalice
— Vopsitorie în duco şi ulei
— Vopsitorie prin lovitură de ciocan
— Vată industrială pentru plăpumi, saltele.

IRIL
LUDUŞ
Produce şi livrează
— Elemenţi de antrenare pentru tractoare (numai pentru anul în curs).
— Diferite garnituri din cauciuc.
— Tampoane cauciuc tractor.

LOZ ÎN PLIC

Vreţi să deveniţi posesorul unui autoturism, cu numai 6 lei ?

Aveţi această posibilitate, jucînd la loz în plic. Iată şi lista autoturismelor pe care le puteţi cîştiga : „Renault 10 Major", „Moskvici 408", „Wartburg 312/1, „Fiat 850", „Wartburg Lux" şi „Trabant 601".

Reţineţi ! La loz în plic, cu 6 lei, puteţi cîştiga, în afara autoturismelor, premii în obiecte şi bani.

Cu 3 lei, premii fixe în bani de 20 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei ş.a.

Pînă în prezent aproximativ 200 de autoturisme au fost cîştigate la loz în plic.

Nu scăpaţi ocazia de a juca, oriunde vă aflaţi, la loz în plic.

TRADIŢII POPULARE

VALORIFICATE PE TRASEE TURISTICE

În numeroase comune şi sate din ţară, pe drumurile de interes turistic care străbat diferite localităţi rurale, au luat fiinţă — prin grija cooperaţiei de consum — noi unităţi : cabane pitoreşti, colibe turistice, grupuri de căsuţe din lemn, hanuri, grame, grădini de vară. Mergînd pe linia valorificării tradiţiilor populare, organele cooperatiste au construit sau amenajat unităţi în stil rustic.

Hanul — local cu tradiţii — începe să fie repus în drepturi, de data aceasta însă într-un cadru nou, cu dotări la nivelul cerinţelor actuale. Atît turiştii, cît şi locuitorii satelor maramureşene, au primit cu viu interes deschiderea noului han „Sîmbra oilor". Construit pe dealul Huta, pe şoseaua Negreşti-Sighet, noul han posedă o sală de primire decorată în stil oşenesc. Pînă şi scaunele, în formă de autentici... berbeci **(clişeul nr. 1)** îţi vorbesc de specificul local.

Un alt han turistic, cu 40 de locuri de cazare, s-a amenajat în preajma Mînăstirii Agapia.

Pentru popas peste noapte au fost amenajate şi alte tipuri de construcţii : **cabanele**, cum este cea în stil vînătoresc, cu 30 locuri, de pe muntele Bucin, regiunea Mureş-Autonomă Maghiară, sau frumoasa cabană „Cerbul" din comuna Luncoiul de Jos, raionul Brad ; **grupurile de căsuţe din lemn,** cu cîte două locuri — amenajate sub formă de campinguri şi dotate, în bună parte, cu terase sau grădini de vară — cum sînt : terasa-camping „Ulciorul" de pe şoseaua Bîrlad-Vaslui, terasele-camping din Rădăşeni-Suceava, Valea Ursului şi Lotrişor-Argeş, Săftica-regiunea Bucureşti, Coştei-Banat.

Mai există şi unele hanuri, care deocamdată n-au locuri de cazare, ci sînt numai unităţi de alimentaţie publică. Frumoasa şi îmbietoarea intrare a unităţii „Popas la Hanul Conachi" **(clişeul nr. 2)** situată pe şoseaua Galaţi-Tecuci, a devenit deja binecunoscută atît în rîndurile populaţiei sătesti din aceste părţi, cît şi în cele ale turiştilor.

Cu multă fantezie şi originalitate au fost amenajate şi alte unităţi de alimentaţie publică ale cooperaţiei de consum. Bunăoară, pe şoseaua Constanţa-Tulcea, în Pădurea Babadag, găsim opt **colibe** de acest **fel (clişeul nr. 3),** construite din împletituri de nuiele, acoperite cu stuf şi dotate în interior cu mobilier rustic din lemn, pe care se servesc pui la frigare şi alte bunătăţi.

Iată o mică şi pitorească **unitate amenajată pe o căruţă cu coviltir (clişeul nr. 4)** în comuna Periam-Port. **Terasa** „Stejarul" din Pădurea Malu, raionul Urziceni, terasa „Belona" din Drăgăşani de pe care se vede întreaga panoramă a podgoriei Drăgăşanilor, ca şi **grădinile de vară** rustice din comuna Stîlpeni, din pădurea Mihăieşti şi din preajma peşterii Dîmbovicioara (regiunea Argeş) vorbesc despre preocuparea susţinută manifestată pentru punerea în valoare şi pe această cale a bogatelor tradiţii ale poporului nostru.

Miron VÎLCU

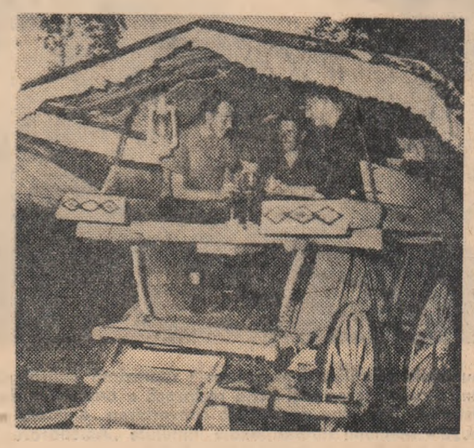

AGRICULTURA PE GLOB

Priorități în viticultură

Acad. prof. dr. Gherasim CONSTANTINESCU

În domeniul pepinieristic, al producerii materialului săditor viticol, care se situează pe primul plan al preocupărilor în viticultura mondială, de aproape un secol România își aduce contribuția, deosebit de substanțial. Metoda de altoire la parafină și plantarea directă în pepiniere stabilită încă prin anii 1931/1936, este azi larg extinsă în toate țările viticole. În Albania, pentru a da un singur exemplu, s-a ținut o conferință națională pentru extinderea acestei metode în cultură. Perfecționînd metoda de altoire la parafină și completînd-o, s-a reușit a se stabili o nouă tehnologie științifică de altoire la parafină și forțare la apă.

Tot în sectorul de pepinieră, școala viticolă românească a dat recent în producție o metodă nouă de plantare a vițelor în rînduri duble. Ea a fost recunoscută și apreciată de cei mai buni specialiști sovietici și bulgari. La acestea se mai adaugă și plantarea vițelor în școală, fără biloane, cu lăstarii descoperiți fără a se parafina, și nu cum recomandă specialiștii străini.

La un loc, altoirea la parafină, forțarea la apă, plantarea în rînduri duble și fără biloane formează o tehnologie cu totul nouă pentru cultura vițelor în pepiniere, necunoscută în trecut și netratată încă în literatura de specialitate.

În sectorul de producere a strugurilor de masă și de vin, se remarcă în mod deosebit lucrările de raionare și de microraionare a viticulturii. Aceste două lucrări s-au executat pentru prima dată din inițiativa specialiștilor români. Ele au constituit un îndemn pentru specialiștii din alte țări, ca Bulgaria și Cehoslovacia, unde s-au executat lucrări similare după metoda românească și a fost distinsă cu premiul internațional al Oficiului Internațional al viei și al vinului, la concursul din Alger în 1959.

Tot ca prioritate științifică românească este considerată și cercetarea ecologică cu aplicații la alegerea terenurilor cu vocație și amplasarea viilor în masive mari, pe podgorii. Despre alegerea terenurilor cu vocație viticolă s-a scris în Italia, prin grija Institutului de viticultură de la Conegliano, a Universității din Padova și a Institutului de electrogenetică de la Roma. Anul acesta România susține pentru prima dată un raport general în cadrul sesiunii internaționale O.I.V. de la Mainz (R. F. a Germaniei) care se ține în septembrie, tratînd despre metodele de alegere a locului cu vocație și asocierea soiurilor.

Se mai pot semnala și unele succese în munca de creare a soiurilor noi — care se duce în lumina concepțiilor noi — a soiurilor adaptate la locul cel mai potrivit. În această ordine de idei este demn de a fi semnalat faptul că cea mai mare întreprindere de cultură a viței de vie în sere din Belgia a solicitat soiul nou creat în România, Timpuriu de București, ceea ce ilustrează aprecierea de care se bucură creația științifică în viticultura din România.

În sectorul de vinificație, se fac resimțite pe plan internațional noile orientări în procesul de tipizare a vinurilor pe bază de soi și sortiment, legat de podgorie. Aceasta a făcut în scurt timp ca vinurile românești să fie bine definite ca profil și mult apreciate la toate concursurile internaționale: la Ljubljana, Budapesta, Bratislava, Montpellier, Sofia, Tbilissi.

În calitatea vinurilor românești, remarcate în presa sovietică de către marele enolog Gherasimov după concursul de la Tbilissi, se simte, potrivit aprecierii distinsului om de știință, naturalețea. Această naturalețe este expresia judicioasei amplasări a soiurilor pe podgorii, a bunei raionări, fie ca rezultat al experienței seculare, fie al preocupărilor moderne. Prin toate laturile activității ei, viticultura românească a dovedit că este situată în circuitul contemporan, că dispune de potențiale necesare care îi asigură cele mai bune perspective.

Apicultorii din România desfășoară o intensă activitate pentru promovarea acestei vechi și frumoase îndeletniciri, care le-a adus aprecieri elogioase la cel de-al 21-lea Congres internațional al Federației Internaționale de apicultură „Apimondia" ținut recent în S.U.A. Cu același prilej în funcția de președinte al federației a fost reales profesorul inginer V. Harnaj. Imaginea noastră a fost realizată la cea de a doua ediție a Expoziției-tîrg internaționale de apicultură care a avut loc în luna iunie la București.

OPINII

FREDERICK PEART, ministrul agriculturii, pisciculturii și alimentației al Marii Britanii:

În ceea ce privește cooperarea și colaborarea în domeniul agriculturii, deși condițiile de climă și sol sînt diferite, schimburile româno-engleze de pînă acum au fost folositoare și, în continuare, ele pot fi lărgite în interesul ambelor țări.

JOJE INGOLICI, deputat în Vecea Federală a Scupștinei Federale a R.S.F. Iugoslavia:

Am găsit o activitate științifică intensă și o preocupare susținută pentru aplicarea cît mai largă în practică a rezultatelor științifice.

ISMAIL RIAHI, ministrul agriculturii al Iranului:

Deosebit de interesante au fost pentru noi rezultatele cercetărilor științifice, de mare valoare, efectuate în toate ramurile agriculturii.

ITALO COSMO, directorul Institutului de viticultură din Conegliano-Italia:

Cu Ampelografia României, într-adevăr monumentală, România se situează, în materie de ampelografie, între națiunile cele mai avansate, lucru care trebuie spus în mod deschis.

EDOUARD SAOUMA, director în Divizia pentru punerea în valoare a pămînturilor și apelor — F.A.O.

Nivelul lucrărilor de cercetare și experimentare care se desfășoară la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice-Fundulea este foarte interesant și utilitatea lui depășește deja frontierele României...

IRENE M. FIELD, din Subdivizia burselor și a pregătirii tehnice F.A.O.:

...Am fost extrem de impresionată de tot ce am văzut în splendida Dv. țară și sper că va fi posibil pentru unii din bursierii noștri să facă un stagiu în institutele românești pentru a beneficia de minunatele lucrări în curs în domeniul cercetării.

ȘTIINȚA AGRICOLĂ ROMÂNEASCĂ în circuitul contemporan

Schimbul de idei și informații științifice

Prin intermediul Centrului de documentare agricolă, publicațiile agricole românești sînt trimise în toate continentele. Cărți științifice și în special tratate, analele institutelor de cercetări, reviste agricole totalizînd mii de exemplare sînt expediate la 803 corespondenți din 72 de țări. Zilnic sosesc scrisori de mulțumire și aprecieri la adresa lucrărilor românești. Iată cîteva din cele mai recente: **Instituto Nacional de Tecnologia Agropecuaria din Argentina**, mulțumește călduros pentru valoroasele publicații, oferind în schimb lucrările proprii, Ministerul Agriculturii din Olanda oferă periodicul „Landbouwweeldnie UWS", în timp ce Serviciul de informare al revistei de referate **Biological Abstracts** din Philadelphia (S.U.A.) remarcînd utilitatea lucrărilor științifice publicate în țara noastră, anunță că acestea au fost și vor continua să fie prelucrate sub formă de rezumate.

Interesul deosebit pe care l-au înregistrat unele lucrări, cum este cartea recent apărută, a prof. dr. Irimie Staicu „Cercetarea științifică în agricultura României", care a ajuns la îndemîna a peste o mie de instituții sau savanți cu renume e ilustrat de numeroase aprecieri călduroase.

Datorită extinderii schimbului de publicații cu străinătatea, cît și datorită apariției unei noi reviste **„Bibliographie agricole courante roumaine"**, editată de C.D.A., prin care se evidențiază aproape 2 000 de publicații de specialitate (cărți și articole) ale autorilor români (cu titlul și referințele în limba franceză), difuzată la institutele similare din lumea întreagă, știința agricolă românească, ajunge să fie cunoscută tot mai larg.

Dr. doc. Ioan TRIFU
directorul
Centrului de documentare agricolă

Participarea țării noastre la „Programul porumbului"

Avînd la dispoziție o bază tehnico-materială puternică, cercetătorii din țara noastră care lucrează în domeniul ameliorării și agrotehnicii porumbului au obținut rezultate importante, care se bucură de o largă apreciere internațională. Astfel, în anul 1966 la Paris cu ocazia reuniunii internaționale „Ameliorarea plantelor împotriva foamei în lume", unul din cele două referate la porumb a fost susținut de delegatul României, iar în anul 1967 la Montpellier, la Congresul Eucarpia a fost prezentat un referat despre „Folosirea populațiilor locale din Cîmpia de sud a țării în lucrările de ameliorare la porumb".

Între specialiștii din țara noastră și cei din alte țări ca: R.S.F. Iugoslavia, U.R.S.S., R. P. Ungară, R. P. Bulgaria, Mexic, S.U.A., Franța, Italia, Austria etc. au avut loc vizite reciproce de documentare. Concomitent, tineri cercetători din R. P. Chineză, R. D. Vietnam și R.P.D. Coreeană au fost pregătiți la I.C.C.P.T.-Fundulea în problemele ameliorării și producerii de sămînță hibridă la porumb.

Specialiștii din România au prezentat referate personale la simpozioanele consacrate studiului heterozisului la porumb ținute în R. P. Bulgaria în perioada 1961—1966, precum și la simpozionul din anul 1963 din R. P. Ungară, consacrat selecției și agrotehnicii porumbului, referatele respective fiind apreciate de participanți ca reprezentînd o contribuție importantă la elucidarea problemelor studiate.

Agenția Internațională pentru Energie Atomică a organizat un studiu internațional intitulat „Programul porumbului", care urmărește stabilirea precisă a coeficientului de utilizare a îngrășămintelor de către plante, prin marcarea substanțelor cu izotopi radioactivi sau stabili. La acest studiu, printre alte țări mari cultivatoare de porumb ca Argentina, Brazilia, Columbia, Mexic, Peru, S.U.A., participă și România.

În anul 1966 în țara noastră, pe cernoziomul mediu levigat de la Fundulea s-au efectuat experiențe cu epoci, metode și doze de administrare a îngrășămintelor la cultura porumbului. Rezultatele obținute în cursul anului 1966 au fost prezentate în cadrul consfătuirii care a avut loc la Pericicaba-Brazilia.

Participarea țării noastre la „Programul porumbului" și, în general, aportul cercetării noastre la progresele în cunoașterea acestei plante reprezintă dovadă peremptorie a dezvoltării neîncetate pe care o trăiește știința agricolă românească.

Ing. Tiberiu MUREȘAN
directorul
I.C.C.P.T.-Fundulea

Diversitate de planuri în colaborarea internațională

Rezultatele obținute în producția agricolă, continua diversificare a acesteia, progresele cercetărilor științifice sînt factori care contribuie la intensificarea raporturilor internaționale ale țării noastre pe planul agriculturii. Consiliul Superior al Agriculturii organizează colaborarea țării noastre în domeniul agriculturii cu alte țări și participă activ în calitate de membru la mai multe organizații internaționale, printre care: Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură — F.A.O., Comisia Economică O.N.U. pentru Europa — Comitetul pentru problemele agricole, Consiliul de Ajutor Economic Reciproc — C.A.E.R., Oficiul internațional al viei și vinului, Comisia internațională pentru irigații și drenaje, Oficiul internațional al epizootiilor, Asociația internațională pentru controlul semințelor, Organizația europeană și mediteraneană pentru protecția plantelor, Societatea internațională pentru știința solului, U.N.E.S.C.O., O.M.S. și altele.

Colaborarea tehnico-științifică se desfășoară pe baza prevederilor din protocoalele comisiilor mixte guvernamentale între țările socialiste, a programelor perfectate pe cale diplomatică, a colaborării economice, în baza convențiilor sanitar-veterinare și fito-sanitare, a colaborării directe în diferite probleme.

Colaborarea internațională privește domenii variate de activitate. Unul dintre acestea îl constituie mecanizarea agriculturii și silviculturii. Pe acest plan, în țara noastră au fost efectuate în 1965—1966, încercări internaționale ale complexelor de mașini pentru mecanizarea lucrărilor în plantațiile de vii, pentru mecanizarea lucrărilor pe pantă tractate, iar în anul 1967 au fost efectuate încercări cu semănători pentru legume.

Tot în cadrul încercărilor internaționale se face un schimb valoros de informații în privința soiurilor de plante agricole nou create, al mijloacelor chimice de protecție a plantelor, al produselor fitosanitare, al îngrășămintelor și erbicidelor. La aceste acțiuni, specialiștii români și-au adus contribuția prin efectuarea în anul 1966 a experiențelor cu soiuri și hibrizi de porumb pentru boabe, porumb pentru siloz și trifoi roșu. În anul agricol 1965/1966 au fost efectuate experiențe cu soiuri la principalele plante de cultură și schimburi de semințe cu țările socialiste.

Unele din soiurile străine au fost utilizate ca genitori în lucrările de ameliorare, pe baza lor fiind create noi soiuri, cu însușiri superioare.

În schimburile efectuate de țara noastră cu institute de specialitate din alte țări, materialul inițial trimis de noi a fost foarte bine apreciat, atît cel trimis în probe mici pentru studii în sortimente, cît și cel expediat în cantități mai mari, pentru experimentări riguroase în culturi comparative. Astfel soiurile, liniile și hibrizii de porumb românești au fost evidențiați prin precocitate, rezistență la secetă și calitate în încercările făcute în U.R.S.S., S.U.A., Canada, Franța, Italia, R.S.F. Iugoslavia, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Ungară etc.

E de la sine înțeles că aceste aspecte nu epuizează complexitatea, varietatea de planuri pe care se desfășoară cooperarea internațională a țării noastre în domeniul agriculturii. Esențial este însă faptul că România socialistă își manifestă tot mai activ și multilateral prezența în lume, ilustrînd voința de pace și colaborare cu toate țările, de care este animat poporul nostru.

Ing. Nicolae DIMITRIU
director
în Consiliul Superior
al Agriculturii

Reuniunile științifice internaționale reprezintă cadrul potrivit pentru schimbul de idei și cunoștințe, pentru cunoașterea mai bună reciprocă a oamenilor de știință din țări diferite. Acest adevăr este ilustrat în imaginea noastră de convorbirea amicală a delegaților români și francezi într-una din pauzele reuniunii internaționale intitulate „Ameliorarea plantelor împotriva foamei în lume" care a avut loc la Paris în cursul anului trecut.

ACTUALITATEA ÎN ȚĂRILE SOCIALISTE

MOSCOVA

Anul acesta, campania de recoltare se desfășoară pe ogoarele Uniunii Sovietice într-un ritm mai intens decît în anii precedenți. Sînt în toi lucrările de recoltare a păioaselor, pe cele 116 milioane hectare. În regiunile de sud ale țării, în zona centrală a R.S.F.S.R., secerișul s-a încheiat sau se apropie de sfîrșit. În unele regiuni, ca de exemplu în Kuban, producția medie de cereale a fost de 25 de chintale la hectar. Recolte bune au fost culese în Ucraina, pe Volga și în Uralul de nord.

Pentru strîngerea recoltei în condiții bune, gospodăriile agricole din Uniunea Sovietică au primit în prima jumătate a anului 140 000 de tractoare, 52 000 de autocamioane și 42 000 de combine cerealiere.

SOFIA

Uzina de tractoare din Karlovo a început să producă un nou tip de tractor pentru prelucrarea viilor, „Bolgar T.L.-45". Proiectul acestuia a fost elaborat de specialiștii uzinei în colaborare cu cei de la Institutul de cercetări pentru construcția de tractoare. Noua mașină are o productivitate mai bună decît cele produse pînă în prezent.

HANOI

Date statistice transmise de agenția V.N.A. oglindesc realizări însemnate obținute în diverse sectoare ale economiei nord-vietnameze în ultimii doi ani. Potrivit acestor date, majoritatea cooperativelor agricole au obținut în anul 1966 o recoltă medie de 5 tone de orez la hectar. Aproximativ 1 000 de cooperative au depășit această medie, obținînd peste 6 tone de orez la hectar, iar unele peste 7 tone. În 1966 au fost, de asemenea, sporite, recoltele altor culturi.

În domeniul creșterii animalelor, în 1966 numărul porcilor a fost cu 6,2 la sută mai mare față de 1965.

Grija pentru funcționarea în bune condiții a sistemelor de hidroameliorație existente și construirea altora noi este oglindită de faptul că în prezent 80 la sută din suprafața de teren cultivată cu orez este irigată.

PEKIN

Recolte sporite de orez au fost obținute într-o serie de provincii ale R. P. Chineze. Astfel, în toate districtele provinciei Hubei din sudul țării producția de orez la hectar a fost de peste 5 tone. Într-o serie de regiuni ale provinciei Guandun s-a înregistrat cea mai mare recoltă de orez obținută în ultimii ani. De asemenea, în zonele subtropicale ale provinciei Iunnan producția de orez a acestui an a fost dublă în comparație cu 1966.

VARȘOVIA

Volumul investițiilor din agricultura poloneză a crescut de la 3,7 miliarde zloți în 1964 la 5 miliarde zloți în 1966. În cursul actualului cincinal, gospodăriile agricole vor primi o cantitate de materiale de construcții cu 48 la sută mai mare în comparație cu planul cincinal precedent.

BUDAPESTA

În Ungaria s-a încheiat campania de recoltare a păioaselor. Agenția M.T.I. informează că anul acesta suprafața însămînțată cu cereale a fost de 1 868 750 hectare. În campania de recoltare din acest an au fost folosite 11 000 de combine, 3 000 de secerători-legători, peste 7 000 de camioane și 64 000 de remorci.

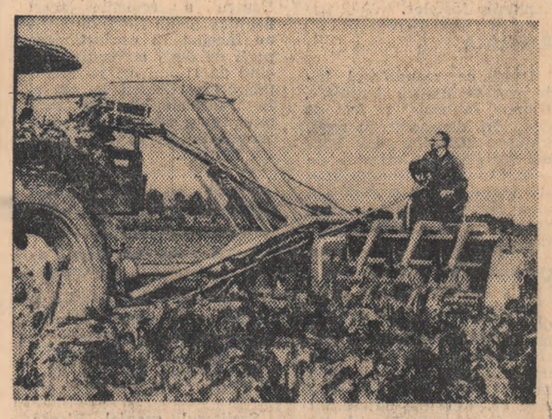

Recoltarea sfeclei de zahăr în R.D. Germană. Mașina din imagine este prezentată, zilele acestea, în cadrul expoziției de mașini și utilaje, organizată de către Intreprinderea „Transportmaschinen Export-Import" din R.D. Germană, la pavilionul C al Complexului central de expoziții din București.

Note documentare despre agricultura Danemarcei

O țară mică, cu teren agricol puțin, dar cu o neprețuită brățară de hărnicie și pricepere a poporului său — astfel ar putea fi definită Danemarca. Cum altfel ar realiza de pe pămîntul destul de puțin și relativ slab productiv cantități mari de produse agricole și de calitate superioară?

O primă explicație rezidă în faptul că în Danemarca, agricultura se practică la un nivel tehnic ridicat, solul se lucrează la timp și cu migală, se folosesc semințe de calitate superioară. Danezii prețuiesc pămîntul și în țară aproape că nu există terenuri nefolosite sau slab lucrate, oricît de mici ar fi ele. În ultimii ani, recolta globală de cereale a atins 6 428 000 de tone, producția de lapte a reprezentat 5 232 000 de tone, producția de carne (greutatea de sacrificare) — 1 082 000 de tone, iar producția de ouă — 99 800 000 de bucăți.

Agricultura Danemarcei este intensivă, cu o importantă producție la unitatea de suprafață. În privința acestor indici, Danemarca — alături de Olanda și Belgia — ocupă unul din primele locuri din lume. Numărul tractoarelor se ridică la 145 300, la fiecare 21 ha de teren agricol revenind în medie un tractor. Se folosesc pe scară largă îngrășăminte minerale, cîte 600—625 kg la hectar. Îngrășămintele minerale se utilizează pe fondul unor doze mari de îngrășăminte naturale.

Caracteristic agriculturii acestei țări este specializarea în creșterea animalelor pentru lapte și a porcilor. Cultura plantelor este subordonată intereselor creșterii animalelor, iar culturile furajere, inclusiv culturile de cereale pentru nutrețuri, ocupă 85 la sută din terenul agricol. În structura venitului global, creșterii animalelor îi revin 87—88 la sută.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băin, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciaușu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii. Telefon: 17 60 10—17 60 20. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții

40.000